

Pochválen buď Ježiš Kristus drahá sestra,

Rád, by som ti poskytol list, ktorí už dlhšie chceme zverejniť a ktorí ma slúžiť ako oboznámenie sa čo vlastne znamená byť v našom spol. DISMAS, čo robíme, vykonáme aké máme projekty, čo je cieľom nášho spoločenstva a preto dúfame, že dostaneš odpovede práve na možné otázky, ktoré si možno nekladieš ty, ale aj ostatní v tvojom okolí, alebo tvoja rodina. Tento list je tiež zameraný ako evanjelizačný, teda môžeš ho posunúť, ďalej napr. spoludosúdený, ktorá možno stále neverí, že Ocko existuje resp. má pochybnosti.

Vznik a okolnosti vzniku Dismasu

Všetko to začalo v januári 2015, keď som sa počas modlitieb za uzdravenie v Beckove zoznámil s Braňom Letkom. Počas rozhovoru som sa ho opýtal, či by neprišiel do väznice, pretože som túžil, aby aj odsúdení mali možnosť počuť modlitbu chvál, ako aj ich svedectvá. Pozrel sa na mňa, nič nepovedal, otočil sa k Bohostánku a začal chváliť Boha. Potom odpovedal: „Jasné, kedy?“ A ja na to, že 14. 5. 2015, lebo už dlhší čas som túto alternatívu zvažoval a popredu som zisťoval, čo všetko budem potrebovať vybaviť na vstup do týchto priestorov.

Teda 14. mája 2015 sme po prvýkrát so skupinou Lámačské Chvály zrealizovali modlitbu chvál v Leopoldove - v najstráženejšej väznici na Slovensku. Prísne pravidlá pri vstupe do areálu sa nedajú urýchliť a trojhodinový proces neobišiel ani nás. V „Hrade“, v ktorom sa uskutočnilo podujatie, si odpykávajú trest ľudia, ktorých by ste nechceli stretnúť večer na ulici. Sú tu väčšinou vrahovia, muži odsúdení za znásilňovanie, vydieranie, díleri drog či iné vážne delikty. Práve títo boli pozvaní a aj prišli, hoci niektorí ani nevedeli prečo. Ja som to však tušil, veď je napísané: „*Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil Vás.*“ *Jn 15,16.*

Keď začali chvály a svedectvá na oslavu Boha, asi po pol hodine bolo badať na tvárach tvrdých chlapov zmenu. Po ďalšej polhodinke som si všimol odsúdeného, ktorý sedel v predklone, držal si hlavu oboma rukami a plakal. Poviem k tomu len toľko, že ten chlap vonku strieľal ľudí. Srdcia ostatných sa začínali tiež pomaly roztápať. Ježiš sa ich dotýkal a ukazoval im stav vlastnej duše a veci, ktorých sa majú vo svojom živote zriecť a odovzdať do Jeho rúk.

Uvedomil som si, že Ježiš nemení ľudí iba vonku, ale povoláva aj odsúdených za múrmi väznice. Tento prenikavý dotyk Pána Ježiša, ktorým sa prihovril aj k môjmu srdcu, bol pre mňa znamením založiť nový krúžok. V krátkosti len poviem, že ako pedagóg som mal dva krúžky - jeden chovateľský a druhý výtvarný. Ja však neviem ani kresliť a neviem ani čím sa tie vtáky krmia. Ale jedno viem. Mojou životnou prioritou je denné čítanie Svätého Písma, každodenná svätá omša a vedenie vlastnej rodiny vo viere v Krista. Preto som sa rozhodol odovzdať toto svedectvo môjho života aj zverencom na oddelení, lebo viem, že Kristus miluje všetkých rovnako.

Fotka: biblická škola v kaplnke obrátenia sv. Pavla v Leopoldovskej väznici z filmu Zlaté píšťaly od TV LUX

A práve pre toto som požiadal o povolenie vytvoriť krúžok s názvom Biblická škola. Nadriadení súhlasili, a tak sme sa začali stretávať. Zo začiatku sme boli traja. Vyzeralo to tak, že jeden hral na gitare

kresťanské piesne, druhý čítal z Božieho slova a tretí sa modlil. Takýmto spôsobom sme sa stretávali každý týždeň a za pár mesiacov tam bolo cez 20 odsúdených. Pri jednom takom stretnutí sa ma opýtali, či by sme sa mohli nejako volať. Ja sa pýtam: „Ako volať?“ Oni: „Už sme nejaké spoločenstvo a chceli by sa nejako volať.“ Tak hovorím: „Dobre, skúste povedať ako.“ Prvý vraví: „bojovníci za slobodu“. Druhý: „uväznení.“ Tretí: „Božie milosrdenstvo.“ Jednoducho, každý povedal niečo iné. Tak som do toho vstúpil a nakoniec sme sa dohodli, že sa budeme za to modliť. Po nejakom čase, ako sme chválili Pána, tak zrazu gitarista prestal hrať, položil gitaru a povedal: „Budeme sa volať DISMAS!“ Ja, že: „Čo? Čo to je?“ A on nám povedal, že je to kajúci lotor a pokračoval: „Viete, koľko bolo na Golgote krížov, keď Krista ukrižovali? Áno, tri. A v strede bol ten nevinný - jediný spravodlivý, ktorý si nezaslúžil byť odsúdený na smrť. Po bokoch však boli reálni zločinci. (Lk 23,39-43) a jeden zo zločincov, čo viseli na kríži, sa mu rúhal: „Nie si ty Mesiáš?! Zachráň seba i nás!“ Ale druhý ho zahriakol: „Ani ty sa nebojíš Boha, hoci si odsúdený na to isté? Lenže my spravodlivo, lebo dostávame, čo sme si skutkami zaslúžili. Ale on neurobil nič zlé.“ Potom povedal: „Ježišu, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva.“ On mu odpovedal: „Veru, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji.“ To je ten Dismas (z gr. dysme, t.j. umierajúci). Odsúdený, ktorého Boh Ježiš Kristus, ospravedlnil a priviedol v ten deň do Raja.“ Nechcem predbiehať, ale toto je vlastne základ našich pravidelných návštev vo väzniciach. Odsúdených oboznamujeme s touto časťou Písma, aby vedeli, že nie je hriech, čo by nám Boh neodpustil, keď činíme pokánie. Lebo vieme, že Boh (1 Tim 2,4) chce, aby boli všetci ľudia spasení a poznali pravdu. Už nám stačí iba povedať na Jeho slovo: „Amen“.

Tu sprostredkúvam obsah článku a fotografiu, ktoré boli oficiálne zverejnené: „Dňa 16. augusta 2015 sa v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov konal koncert worshipovej kapely Lámačské Chvály za účasti odsúdených umiestnených do ústavu so stredným stupňom stráženia, s maximálnym stupňom stráženia a obvinených umiestnených v zmiernenom režime. Počas koncertu boli odsúdení a obvinení prevádzaní svedectvami zo života členov kapely, chválami na oslavu Ježiša Krista a čítaním Božieho slova.“

<https://www.zvjs.sk/sk/koncert-worshipovej-kapely-v-leopoldovskom-ustave>

Náplň a aktivity spol. DISMAS

Počas jedného roka sme sa zhodli, čo bude našou hlavnou náplňou a cieľom nášho spoločenstva. Bola to jednoznačne modlitba. Predstavte si, že odsúdení majú ako keby zviazané ruky aj nohy. To predstavuje ich uväznenie, o to viac majú vyvinutý hlas. Ako má slepý lepšie vyvinutý hmat. Áno, ich hlas volajúci k Bohu. A navyše majú niektorí aj viac času - ako my tu na slobode. Niekedy im pripomínam, ako žijú v niektorých reholiach. Človek vstupuje do rehole, predá všetko, čo má, rozdá chudobným, zazvoní na zvonček pred hradbami kláštora, odovzdá aj tie šaty v ktorých prišiel a bez majetku a žiadneho vlastníctva v prísnej klauzúre sa oddáva do Božej vôle. Keď im to hovorím, niektorí pochopia, že niečo podobné žijú aj oni teraz. To je presne ono. Majú len dve cesty. Buď bojovať so systémom, písať sťažnosti, dovolávať sa prepustenia, alebo prijmú svoj kríž a začnú žiť ako pravé Božie deti. Nebojím sa povedať, že teraz už ako „Jesu’s Army“. V súčasnosti už slovensko-české väzenské spoločenstvo DISMAS (ďalej len „spol. Dismas“), nie je len na

Slovensku, ale aj u bratov v Českej republike. Navštívili sme tam už 9 väznic a v každej sa poprihlasovali do modlitieb. Úmysly modlitieb spol. Dismas sú za ľudí, ku ktorým nás Pán Ježiš Kristus, posíla v konkrétnych väzniciach aj jednotlivo, za ich rodiny a iné úmysly a to **každý deň o 20.00 hod.** sa modlíme krátku päť minútovú modlitbu, **každú sobotu** reťazovú 24 hodinovú modlitbu (modlitba by mala trvať min. 1 hod. v ktoromkoľvek čase počas dňa) a **každý piatok o 12.00 hod.** za Slovensko. Pričom jedna skupina sa modlí ružence (bolestný, radostný, slávnostný, svetla), iní sa modlia 500 krát modlitbu Otčenáš, ďalší čítajú žalmy, držia pôsty rôzneho druhu, niektorí hrajú a spievajú na chválu Pána... v úplnej slobode.

V súčasnosti spol. Dismas pravidelne skoro každý týždeň usporadúva kresťanské akcie, divadlá, koncerty, chvály a stretnutia v samotných väzniciach, kde službu robíme ako podporu príslušnému kaplánovi väznice. Popritom slúžime aj prepusteným členom na slobode rôznymi službami v rámci charity (veci na oblečenie pre neho, jeho deti alebo ostanú rodinu). Ďalej by som spomenul projekt „Anjelský darček“. Tento projekt sa realizuje v čase Vianoc. V prípade záujmu posielame aktívnym členom spol. Dismas, ktorí sú vo väzení, vianočné balíky pre ich deti, poprípade vnúčatá.

Fotka: manželka Mirka s členkou spol. Dismas Luckou do polnoci balili darčeky, aby detičkám prišli včas, nakoľko nás to napadlo až v decembri 2018 a je to trochu zložitejšie, než to na prvý pohľad vyzerá.

Skúsím trochu podrobnejšie priblížiť túto službu pre

BHAT MO POZERAL SOM TELKŮ
A REKLA MA BOL DĀT ČEKŮ
HOŽDA VALI NA JANOCĚ POŽ
HEL SOM NA DĚTI MATKŮ
NA STĚNE A PŮVEDAL SOM MOJ
DĚTI ČOVĀM DĀM ALE PĀN BOH
VĀM POSLE SVŮJ LŮDĪA BUDĚTE
MAT DĀRČEK A PŘESNE PŘIŠEL
PĀN FARĀR VYPĪTĀT ADRESU
KĀVIL SOM BOŽE MOJ ČŮTIHO
BIŠ SĀDCE MI PUKNE TAK VĚLMI
PĚKNE ŤI DĀKU JĚM BHATMOJ
TVOJE ŽENE JE PĀNA KĀLIDĚTE
A POČU VĀTE LEBO PĀN DE TĀM
MOŽE PĀNOVĀT DĚ PĀNĀDU
TAK ŤI DĀKU JĚM A J TVOJE ŽENE
A J BHANTŮVĪ BOH VĀM OD MĚNI
DĚTI TĀNCOVALI KĀDOVALI
A VĚHĪDA JE PĀN JEŽIŠ
IH POSLĀL NO ČŮ ŤI PŮVĚDĚ
BHAT MOJ PLĀCE MI SĀDCE

odsúdených zo spoločenstva. Väčšina odsúdených má doma deti a tie bývajú na Vianoce sami, ďaleko od ocka, nakoľko je vo výkone trestu. Lenže tieto deti majú tiež túžbu dostať od ocka darček. Niektoré nechápu, prečo je ocko vo väzení, alebo to ani nevedia. A všetci sa zhodneme, že tieto detičky za to nemôžu, keď sú ich rodičia resp. starí rodičia zavretí vo väzení. Odsúdený dostane list v znení: „Ak chceš, aby sa to zrealizovalo, potrebujeme k tomu len meno dieťaťa, najlepšie aj vek (aby sme vedeli vybrať vhodný darček) napr.: Anička 6 rokov, a ešte adresu, kam tento darček zaslať.“ Minulý rok sme poslali darčeky vyše 10 deťom. Verím, že každoročne sa toto číslo bude zvyšovať. Mnoho odsúdených poďakovalo osobne, keď som ich navštívil vo väzení, ale prišli samozrejme aj poďakovania formou listu. Tu vyberám jeden list, ktorý prišiel 03.01.2019.

Fotka: časť listu od Jozefa, ktorý si už dlhé roky odpykáva trest. Stručne opíšem obsah listu a následne dám aj vysvetlenie od kaplána. Keď sme sa rozhodli, že skúsime túto službu rozbehnúť, napísali sme niektorým kaplánom, ktorí zisťovali záujem. Kaplán Ľuboš Kaščák prišiel na jednu celu

a povedal, že spol. Dismas ponúka možnosť potešiť takouto formou detičky. A to je v úvode tohto prefoteného listu, v ktorom Jozef píše, že videl reklamu v televízore, kde deti rozbalovali vianočné darčeky. Vtedy sa pozrel na obrázok svojich detí a ako sa modlil povedal týmto svojim deťom: „Pán vám prostredníctvom ľudí pošle darček.“ V tej chvíli sa otvorili gátrové (celové) dvere a prišiel pán farár (kaplán) s touto službou - „Anjelským darčekom“. V liste píše: „Brat môj pozeral som televízor a v reklame boli darčeky, ktoré rozdávali na Vianoce. Pozeral som na moje deti, mám ich na stene a povedal som: , moje deti čo vám dám, ale Pán Boh vám pošle svojich ľudí a budete mať darčeky“. A presne prišiel Pán farár vypýtať adresu pre deti.

Hovoril som Bože môj čo to robíš? Srdce mi pukne tak veľmi pekne ti ďakujeme brat môj aj tvojej žene, že Pána milujete a počúvate, lebo Pán môže pracovať, kde prímajú. Tak ti ďakujem aj tvojej žene aj Braňovi. Boh vám odmení. Deti tancovali, radovali sa a verili, že Pán Ježiš Kristus im to poslal. No čo ti poviem, môj brat, plače mi srdce.“

K darčekom sme pribalili aj pár slov:

*„Krásne Vianoce **Alenka**, bol tu za mnou krásny Anjel z neba a ten mi dal pre teba tento nádherný darček. Je len tvoj. Veľmi mi chýbaš a môžem ti povedať, že sa za teba modlím a určite preto mi Ježiško poslal tohto Anjela, aby som ti mohol poslať toto prekvapenie a aby si vedela, že ťa mám veľmi rád. **Tvoj ocko**“*

A práve túto vetu budú mať aj v tomto roku vaše detičky, pribalenú k darčekom.

V súčasnosti je v spol. Dismas cca 500 odsúdených a obvinených na celom Slovensku a v Česku. Ďalšou aktivitou je navštevovanie prepustených členov spol. Dismas (stretávanie sa). Pomáhame im vyhľadať v trvalom bydlisku spoločenstvo a začleniť sa do kresťanského života. Snažíme sa zabezpečiť v prípade záujmu aj konzultácie pri vybavovaní ubytovania a práce. Ďalej spomeniem projekty ako Anjelská svätá omša, Anjelské blahoprianie, Anjelský list, Anjelský darček.

Rád by som v krátkosti rozpísal tieto naše projekty, do ktorých nás Ocko volal. Preto hovorím volal, lebo všetky projekty a vlastne celá služba je zameraná na povzbudenie a návštevu Ježiša ukrytého v našich bratoch a sestrách vo väznici. Prezradím, že skoro každý deň, keď kňaz premieňa živého Krista počas svätej omše, sa mu prihováram, aby som videl týchto odsúdených tak, ako ich vidí On. A tu už rozpíšem spomínané projekty.

Anjelská svätá omša: je zameraná na odslúženie konkrétnej svätej omše za jedného člena spol. Dismas.

Anjelské blahoprianie: každý člen spol. Dismas dostáva na svoje meniny a narodeniny pozdrav, ktorý obsahuje Božie slovo a prefotenú kresbu, ktorú nám venovali a nakreslili práve naši členovia z väzníc.

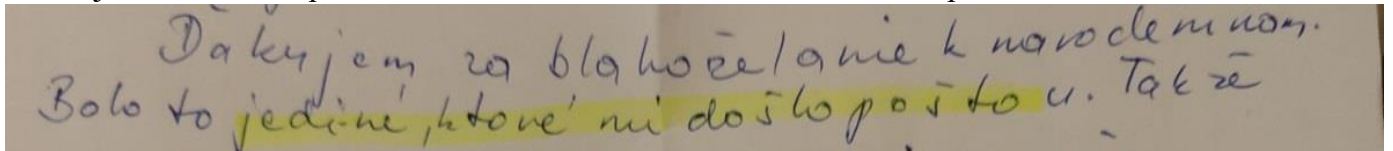

Foto: Časť listu od Janka z Leopoldova, ktorý píše: „Ďakujem za blahoželanie k narodeninám. Bolo jediné, ktoré mi došlo poštou.“ Takto reagoval na korešpondenciu od spol. Dismas (Anjelské blahoprianie).

Anjelský list: tento projekt sa týka najkritickejšieho času, keď človek spomína na svojich blízkych a potrebuje mať na blízku niekoho, koho má rád. A práve to je Štedrý deň. Aby ste si to vedeli predstaviť, väčšinu odsúdených potom, ako skončia vo väzení, ich rodina opustí a sú sami. Preto detičky rodín, ktoré sú v spol. Dismas (vonku), dostanú len mená odsúdených, za ktoré sa potom tieto naše detičky modlia. Každé dieťa dostane minimálne jedno meno a za neho sa po dobu 40 dní pred Štedrým dňom intenzívne modlí, pričom tiež tomuto odsúdenému napíše blahoprianie a niečo nakreslí. Musím povedať, že tento projekt asi najviac zasiahol odsúdených, čo sme sa dozvedeli z následnej korešpondencie od nich.

Anjelský časopis: každé tri týždne sa zasiela 250 odsúdeným ženám a mužom takzvaný „Newsletter“ obsahujúci zväčša text na 8 až 14 stranách zo života celého spol. Dismas, či už vonku alebo vnútri väzníc. Spomeniem tiež službu spadajúcu pod to a neoddeliteľnú pri zasielaní takejto korešpondencie, nakoľko odsúdení reagujú na tieto informácie. Niekedy za mesiac príde aj 80 listov a každý z týchto listov osobne prečítame a na každý odpovedáme, pričom obsahom listov bývajú rôzne žiadosti ako poslanie balíka, športových vecí, Biblie, kresťanskej literatúry ako aj žiadosti o modlitby, povzbudenia, biblický kvíz a odpovede na misie, ktoré im pravidelne zadávame do tohto časopisu.

Fotka obrázku tohto newslettera je pred koncom úvodu.

Anjelský darček: Tento projekt sme už rozpísali v tejto kapitole.

Anjelsky mobil: Je projekt, ktorého cieľom je pomoc pre člena spol. Dismas, ktorý bol dlhšie vo VT a nevie dobre zachádzať s dotykovým telefónom. Pričom si uvedomujeme, že táto doba resp. komunikácia je naviadaná práve na mobilný telefón. Takáto pomoc pozostáva v tom, že nakúpime tieto zariadenia nainštalujeme tam aplikácie ako ruženec (na počúvanie), sv. písmo, našu stránku, vložíme tam telefónne čísla niektorých členov a naše maily. Vložili sme tam aj nový zákon v MP3, ktorý môžeš počúvať a tiež pár kázni o Božom slove, duchovnú obnovu po VT, aby ostal s Kristom aj po tesnom opustení ústavu.

Ešte by som spomenul prílohy, ktoré bývajú súčasťou, každého listu. Napr. rôzne návody, vysvetlenia ako prebieha sv. poved', eucharistické záznaky, rôzne duchovné obnovy a informácie o charitách a kam ísť, ak im skončí VT. Pravidelnými a dlhodobými prílohami sú najmä Kurz Jeshua a Biblický kvíz (otázky zo Sv.

písma), ktorý bude ukončený ocenením o jeho absolvovaní a vyhodnotením. Teda pre predstavu v jednom NL je aj 20 vytlačených strán, pričom celkový počet tlačených strán býva aj 4000. Z toho cca 80% farebne.

Spolupráca so subjektmi, organizáciami, hud. skupinami...

V roku 2015 nás poctili dvakrát návštevou Lámačské Chvály a v adventnom čase aj kapela ESPÉ.

Fotka: ÚVTOS a ÚVV Leopoldov z modlitieb Chvál s kapelou ESPÉ dňa 7. 12. 2015 v kinosále ústavu za účasti cca 120 odsúdených a 23 obvinených.

<https://www.zvjs.sk/sk/koncert-kapely-espe-v-ustave-leopoldov>

Na konci roka sme sa dohodli, že sa budú viac nacvičovať kresťanské piesne a do budúcnosti tým prekvapia pozvaných hostí, ukážkou piesní zo svojho repertoáru, ktoré pravidelne hrávajú na svätých omšiach a aj svoje skladby, ktoré si zložili.

Nemali sme však dobrú vlastnú gitaru (len také, ktoré už mali svoje dobré roky dávno za sebou). Preto sme oslovili spoločnosť Guitary AID a oni spoločenstvu darovali krásnu mahagónovú gitaru. Úsilie spoločenstva vyvrcholilo pozvaním Braňa Letka Biblickou školou, aby zlepšil a doladil ich hranie na gitare a nielen to.

Tu sprostredkúvam obsah článku a fotografiu, ktoré boli oficiálne zverejnené: „V Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov bolo dňa 7. apríla 2016 zorganizované stretnutie so spevákom, gitaristom a katolíckym evanjelizátorom Mgr. Branislavom Letkom. Prednášky a interaktívnej besedy týkajúcej sa „chválových“ piesní sa zúčastnili odsúdení zo záujmového krúžku – Biblická škola. Počas stretnutia im bol pútavou formou prezentovaný vznik, charakteristika a účel kresťanských piesní. Odsúdení sa so záujmom zapájali do ich precvičovania a interpretácie. Pri tejto príležitosti si tiež zahrli na nástroji, ktorý im venovala Guitary AID z Anglicka.“

<https://www.zvjs.sk/sk/stretnutie-s-katolickym-evanjelizatorom-v-ustave-leopoldov>

To ešte, ale Braňo nevedel, že pri najbližšej návšteve ho členovia spol. Dismas prekvapia a podelia sa s ním o to, čo už dlhodobo nacvičovali. Pamätám si na to ako teraz, keď po tretíkrát prišli Lámačské Chvály

hrať do Leopoldova a jeden z odsúdených si vypýtal gitaru od Braňa, že by rád niečo zahral. Braňo vtedy len povedal: „*zadarmo ste dostali zadarmo dávajte*“ a usmial sa. Matúš Uriga, prezývaný Chrobáčik, len povedal tichým hlasom: „*tak si vypočujme tú besiedku*“. Čo však nasledovalo, nečakal asi nikto z nich. Pri našej „hymne“ - „*Ježiš, ty máš meno najkrajšie*“ najprv chlapci z Lámačských Chvál zbystрили a potom sa im začali kotúľať slzy. Braňo Letko raz po chválach povedal: „*Michal, keď prídeme do basy, tak hneď príde Božia prítomnosť, niekedy vonku sa musíme prechváliť k tomu, ale tu je to hneď.*“

Takýmto spôsobom už potom vítali každého host'a, ako aj vzácnu návštevu, ktorú by som rád predstavil

oficiálne zverejneným textom a fotkou: „*Dňa 21. mája 2016 sa v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov uskutočnilo vystúpenie speváčky Dominiky Gurbaľovej a hudobníka Maroša Vataščina zo spoločenstva Maják v Košiciach. Títo mladí hudobní nadšenci často hostujú na festivaloch kresťanskej hudby a účinkujú v katolíckych médiách. Medzi jednotlivými skladbami sa obvineným a odsúdeným*

prihovoril ThDr. Vladimír Šosták, PhD., biskupský vikár pre katechézu, pastoračiu rodín a apoštolát laikov Košickej arcidiecézy. Za neopísateľný zážitok patrí všetkým zúčastneným veľká vďaka.

<https://www.zvjs.sk/sk/hudobne-vystupenie-s-hodnotnou-prednaskou-v-ustave-leopoldov>

Musím podotknúť, že okrem modlitieb a krásnych piesní sa aj zhovárali a kládli otázky zo Svätého písma. Vedeli, že Vladko Šosták je biskupský vikár pre katechézu a prednáša na kurzoch „Jeshua“, o ktorých som ich pravidelne informoval. Išlo o veľmi plodnú debatu, ktorá bola zakončená požehnaním. Po návšteve som s Vladkovým dovolením prečítal odsúdeným mail, ktorý mi deň po jeho návšteve poslal. A ako som ho dočítal, viacerí odsúdení boli zasiahnutí a d'akovali, že som im to sprostredkoval, lebo to bolo pre nich jedno veľké povzbudenie a ďalšie utvrdenie, že to, čo robia, má zmysel. Chcel som aj Vám poskytnúť časť tohto mailu, a tak som o jeho zverejnenie samozrejme požiadal Vladka Šostáka, s čím súhlasil. „*Stále vo mne ešte doznieva včerajšok... bol pre nás veľmi silný... silný dotyk Boha. Už ani neviem, či tí väzni potrebovali nás alebo my väzňov. Asi "B" je správne. A ty si bol pritom Božím režisérom. My sme len nakukli na miesto, ktoré nie je pre človeka veľmi lákavé, no Božia múdrosť, zvrchovanosť a všemohúcnosť neraz pôsobí tam a u tých, u ktorých by sme skoro vôbec nečakali. Veľmi ďakujem Bohu za Teba a za Tvoje poslanie. Veľmi pozdravujem tvojich biblistov... S neustálym žehnaním brat Vlado.*“

Vo väznici spolupracujeme aj s charitatívnymi pracovníkmi. Napr. dňa 18. 05. 2017 sme uskutočnili aj v spolupráci s kaplánom Mgr. Ľubošom Kaščákom a s Ordinariátom ozbrojených síl a ozbrojených zborov Slovenskej republiky charitatívne katolícke kultúrne podujatie pri príležitosti sviatku sv. pápeža a mučeníka Jána I. za sprievodu chválovej kapely Lámačské Chvály.

Rád by som spomenul, že vo výkone trestu odňatia slobody nie sú umiestnení len muži, ale aj ženy, ktoré sme navštívili v ÚVV a ÚVTOS Nitra, ÚVTOS pre mladistvých Sučany, ÚVTOS Levoča a ÚVTOS Nitra Chrenová. Odsúdené vo väznici v Sučanoch nás príjemne prekvapili a zahrali nám piesne, ktoré si nacvičili s kaplánom väzenskej farnosti Mgr. Jurajom Malým, SDB. Všimol som si, že im najlepšie rozumejú práve ženy speváčky. Majú osobné svedectvá a skúsenosti z oblasti špecificky blízkej nežnému pohlaviu.

Fotka: ÚVTOS Levoča zľava gospelová kapela F6 a vpravo Dominika Marušinová – Gurbaľová

<http://www.zvjs.sk/sk/hudobne-popoludnie-v-ustave-levoca>

<https://www.zvjs.sk/sk/node/720164>

V poslednom období navštevuje väznice skoro každý mesiac aj raper Michal Straka alias EGO. Viete, čo sa ma pýtajú niektorí ľudia veľmi často? „Michal, je Ego obrátený?“ Alebo: „Prečo ho brávaš vlastne so sebou do väzníc?“ K tomu odpoviem len v krátkosti. Vnímam, že je na ceste a nehovorím nikomu, kde na tej ceste k Bohu je. Dôležité je, že kráča. A to, čo hovorí, aj preukazuje svojimi skutkami. V jeho prípade je to charitatívna aktivita, čo znamená, že ide do akejkoľvek väznice na Slovensku vrátane väzníc na východe a nielenže si nepýta honorár, ale ani za cestu, dokonca aj zvukárovi, čo chodí na druhom aute s technikou, zaplatí benzín. Takže sa stáva, že aj celý deň venuje službe, ukrojí si zo svojho komfortu, peňazí a navštívi odsúdených, ako je to v Mt 25,36 ...*bol som vo väzení a navštívili ste ma*. A odpoviem aj na tú druhú otázku, prečo ho brávam. Pokúsím sa to vysvetliť na príklade. Máme prenajatú Pánovu vinicu a pozývame na ňu rôznych hostí (pracovníkov), ktorí chodia obrábať vinič, polievať, orezávať, okopávať, ale Ega vnímam ako vhodného na inú službu v Pánovej vinici. Jeho služba je vyničiť veľký plev a odrezatť kroviny. Vysvetlím to tak, že on pritiahne vždy najviac odsúdených alebo obvinených na svoj koncert a väčšinou sa musí vyberať, lebo chce ísť naozaj každý (samozrejme nielen veriaci) a on týmto odsúdeným, ktorí by určite neprišli na žiadnu kresťanskú aktivitu ukáže, že aj takáto celebrita, môže kráčať svojím spôsobom s Kristom a nevyklučuje sa to. Poviem príklad ako to reálne vyzerá na takom koncerte vo väznici. Michal sa opýta pred pesničkou

s názvom „Najlepší kamarát“: „Viete kto je môj najlepší kamarát?“ A všetci väčšinou povedia, že Rytmus. On odpovie: „Nie, Ježiš Kristus“. Po ďalších piesňach sa pýta znovu: „Máte doma rodinu, manželky, deti? A môžeme sa za ne pomodliť jeden Otčenáš?“ Oni, že hej a vtedy si Michal kľakne na kolená aj s nami a modlíme sa so všetkými odsúdenými, ale čo je na tom krásne je to, že naposledy čo som bol s ním, tak si dovoľm tvrdiť, že tých chlapov to tak dojalo, že minimálne 5 odsúdených z MxSS reálne plakali a zo srdca ďakovali.

Predstavte si, že tieto vyjadrenia potvrdzujú aj oficiálne na stránke: „*Žijeme len raz a je potrebné vrátiť sa domov ako iný človek*“, to je motto, v duchu ktorého sa niesol koncert slovenského rapera Ega, ktorý sa predstavil 3. júla v ústave Ružomberok. Koncert zrealizovalo kresťanské spoločenstvo Dismas, ktoré aj touto

formou chce prispieť k pokroku v osobnom i väzenskom živote odsúdených. Ego ich potešil nielen svojimi najznámejšími hitmi, ale aj novinkami a na záver ochotne odpovedal na rôzne otázky, za čo ho odsúdení odmenili búrlivým potleskom. Počas vystúpenia rapper spolu s odsúdenými pokľakli a spoločne „dali“ Otčenáš za ich manželky a deti.

<https://www.zvjs.sk/sk/aktuality/ego-koncertoal-za-murmi-ustavu-ruzomberok>

Pridám ešte aj fotku Michala S. z ústavu Banská Bystrica-Kráľová počas vianočných sviatkov dňa 20. 12. 2019.

Fotka: práve z modlitieb za rodinky odsúdených, ktorú navrhol Michal S. a všimnite si tú pokoru, keď sa na jeho meno zohlo každé koleno. **Flp 2,10-11** aby sa na meno Ježiš zohlo každé koleno v nebi, na zemi i v podsvetí a aby každý jazyk vyznával: „Ježiš Kristus je Pán!“

<https://www.zvjs.sk/sk/aktuality/predvianocny-koncert-%E2%80%9Eega%E2%80%9C>

Počas fungovania spol. Dismas, bol viackrát hosťom vo väzniciach kňaz poverený biskupom vykonávať exorcizmus.

Tu sprostredkúvam obsah článku a fotografiu, ktoré boli oficiálne zverejnené: „Dňa 2. marca 2019 prijali pozvanie do priestorov otvoreného oddelenia ÚVV a ÚVTOS Prešov Matúš Marcin (gréckokatolícky kňaz Košickej eparchie) a Michal Libant (ÚVTOS a ÚVV Leopoldov). Primárne bola prednáška na tému Miluj svojho blížneho, ako seba samého a nerob druhému to, čo nechceš, aby druhí robili tebe venovaná relaxačnej skupine Dismas, ktorá sa pravidelne stretáva v kaplnke oddelenia večer pri približne 20-minútovej spoločnej modlitbe sv. ruženca. Nakoľko bol zo strany odsúdených o účasť na prednáške veľký záujem, konala sa v spoločných priestoroch oddelenia. V prednáške spojenej s diskusiou dokázal Matúš Marcin pútavo, zrozumiteľne a bez moralizovania vysvetliť, kam smeruje nezriadený spôsob života, poukázal na mnohé negatívne postoje človeka voči človeku a vysvetlil význam modlitby svätého ruženca. Nakoľko je Matúš v košickej eparchii poverený biskupom vykonávať exorcizmus, vysvetlil, v akých prípadoch cirkev používa modlitby exorcizmu a aký je rozdiel medzi psychickou chorobou a utrpením spôsobovaným od Zlého. Napriek tomu, že odsúdení aj personál oddelenia by boli ochotní počúvať tohto pokorného muža aj do rána, po štyri a polhodinovej prednáške riadnym potleskom a krátkou záverečnou modlitbou pre pokročilý čas a ďalšie naplánované stretnutia prednášajúceho prednášku ukončili. Bohu vďaka za ľudí, akými sú Matúš Marcin a Michal Libant, ktorí si napriek vyťaženej práci našli čas a prišli takto povzbudiť odsúdených, ktorí sú vo výkone trestu odňatia slobody.“

<http://www.zvjs.sk/sk/prednaska-pre-odsudenych>

V Roku 2018 sme prvýkrát zavítali aj k našim bratom do Českej republiky a k dnešnému dňu sme už navštívili 9 väznic a boli sme pozvaní do českého parlamentu. V máji 2019 sme dokonca mohli oficiálne natáčať dokument o týchto aktivitách vo väzniciach.

Fotka: pri mikrofóne vzácny človek, riaditeľ väznice Rýnovice, plk. Mgr. Vlastimil Kříž.

<https://www.vscr.cz/veznice-rynovice/novinky/koncert-gospelove-kapely-lamacske-chvaly/>

Z úcty by som chcel spomenúť hostí, o ktorých som sa doposiaľ nezmienil, ktorí tiež mali otvorené srdce a prišli poslúžiť aj na túto Pánovu vinicu. Bola to gospelová kresťanská kapela Godknows, chlapani z Čenakola, ktorí prišli svedčiť a zahrať divadlo, ďalej Dominik Pecho, ktorý hral hlavnú postavu Jacquesa Fescha (odsúdený, ktorý uveril vo väzení) v divadelnom predstavení v divadle Andreja Bagara v Nitre, tiež rómsku kresťanskú kapelu Opral, Simonu Martausovú, Miťa Bodnára, Mateja Valucha, ktorý prežil väzenie v Iráne, Folklorný súbor Makovica, kresťanských raperov Dávida Janočka a Martina Dvornického, kňaza Miloša Viktorína, ktorý odsúdených zasväcoval Panne Márii Škapuliarskej, nakoľko je bosý karmelitán a samozrejme farská kapela Bétel z Hlohovca, ktorá musím podotknúť, bola vo väzniciach viackrát.

Fotka: Hlohovecká farská kapela Bétel v UVTOS Želiezovce

<http://www.zvjs.sk/sk/hudobne-vystupenie-skupiny-bethel-v-ustave-zeliezovce>

Niektorí sa pýtajú na našu úlohu vo väzenských zariadeniach, veď v každom sú katolícki kňazi, ako aj **Ekumenická** Pastoračná služba. My prichádzame do väznice navštíviť a povzbudiť väzňov kresťanskými piesňami, prednáškami, divadlom a rôznymi hosťami, pričom sa týchto aktivít zúčastňujú nielen odsúdení kresťania. Počet odsúdených býva aj 150 a práve po ukončení tejto aktivity viacerí navštívia kňaza resp. hľadajú, ako sa dostať späť na úzku cestu, cestu života. Skúsenosť pri tejto službe a následná spätná väzba, či už od kňaza, alebo z korešpondencie, ktoré napíšu na adresu spol. Dismas, nám ukazuje, že služba má zmysel. Pokúsím sa napísať príklad, ako to prebiehalo v jednej väznici. Ako sme rozkladali aparáturu, začali chodiť odsúdení a sadat' si na miesta, ktoré boli pre nich pripravené. Do prvej rady si sadol väčší chlap, ktorý sa tváril

ako „majster sveta“, možno by som ho nazval „frajer na lúke“. Výraz jeho tváre hovoril „čo akože toto zase bude, o čo ide, dúfam, že to nebude nuda“ a podobné veci. Prišiel tam len preto, lebo na cele nemal čo robiť, chcel sa vyvetrať a zo zvedavosti zažiť trochu kultúry – ako to oni hovoria, plus trochu pokritizovať. Začala modlitba chvál a do toho svedectvá, vtedy sa stalo niečo neuveriteľného. Keď som hovoril svedectvo jedného doživotne odsúdeného z Leopoldova tento chlap s výzorom gangstra začal nahlas plakať a vzlyky nevedel zastaviť. Stáva sa pravidelne, že sa ľudia menia počas chvál a svedectiev, lebo sa ich to dotýka a niektorí aj plačú, iní tvrdší chlapi pozerajú akoby na plafón, aby sa im náhodou neskotúľala slza z očí. A my sme len d'akovali, že sa ho Pán dotkol, lebo to je veľká milosť. Na konci prišiel aj on a potriasol nám rukami. Poďakoval sa, presne tak, ako mnoho iných zo všetkých väzňov. To je veľká odmena od Pána, vidieť premenu ich srdca.

Ovocie

Veľa ľudí vonku týmto veciam neverí a stretávam sa s otázkami: „Ako vieš, že sú skutočne obrátení?“, alebo „Nerobia to účelovo?“ Použijem reálne príklady - odsúdený má evidovaných 22 disciplinárnych trestov, ktoré nadobudol neprispôsobivým správaním ako fyzické napadnutia, sebapoškodenie, zakázané činnosti, porušovanie ústavného poriadku a mnoho ďalších, pričom tento odsúdený v súčasnosti už nemá ani jeden evidovaný disciplinárny trest, ale naopak má dve disciplinárne odmeny. Z toho vyplýva pozitívna radikálna zmena jeho správania, čo zapríčiňuje plnenie programu zaobchádzania a následná možnosť zmeny diferenčnej podskupiny. Takto to vidia ľudia a personál v ústave, ale ja viem, že spravil len jednu vec, dal Ježiša Krista tam, kde patrí - na prvé miesto vo svojom živote a všetko sa usporiadalo tak, ako má byť. Predsa, keď si Kristov, tak nekradneš, nebiješ sa, nefetuješ, nezabiješ, nepodvádzáš, ale naopak, robíš dobre. Teda stáva sa z neho bezproblémový odsúdený, ktorý svojím postojom kladne vplýva na iných odsúdených a môžeme ho použiť ako vzor. Pokúsim sa použiť druhý príklad, ktorý sa mi osobne stal, keď mi do kancelárie volal slúžiaci referent, ktorý mi oznámil, že na oddelení s problémovými odsúdenými, v ktorom aktuálne slúži, spozoroval nezvyčajné správanie na jednej cele. Hovoril, že pri nepravidelnej kontrole počas večierky cez priezor spozoroval 9 odsúdených kľáčiacich pred krížom. Vysvetlil som mu, že v sobotu sa modlia odsúdení minimálne jednu hodinu nepretržite 24 hod.

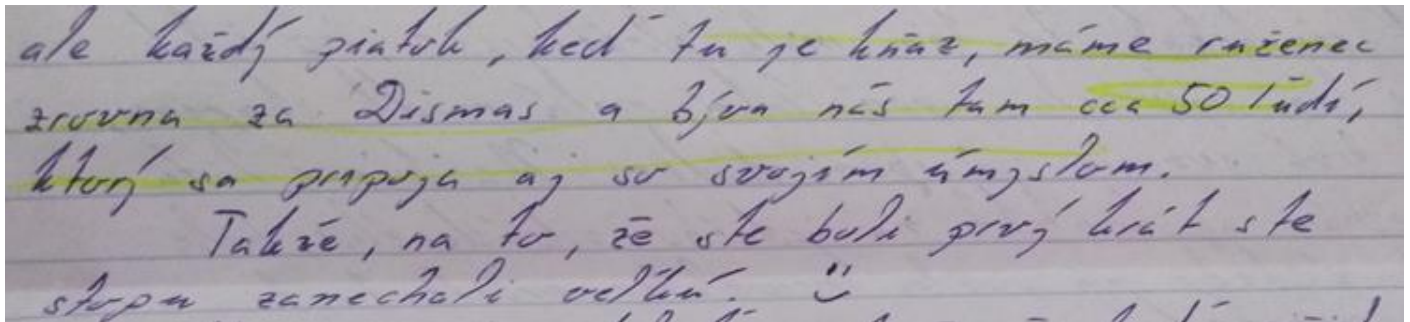

Fotka: spoločenstvo Dismas v kaplnke otvoreného oddelenia ÚVV a ÚVTOS Prešov. Takto nejako sa odsúdení stretávajú každý deň na modlitbách a hlavne v sobotnej reťazovej 24 hod. modlitbe.

<http://www.zvjs.sk/sk/koncert-skupiny-f6>

Ďalší pedagóg mi zas oznámil, že tiež na oddiele s problémovými odsúdenými sú dve cely, na ktorých sú aj odsúdení zo spol. Dismas a tí vykazujú zmenu správania, a to tak, že sa znížil počet disciplinárnych trestov a fyzických útokov na minimum. Teraz by som Vám povedal svedectvo z druhej strany, o zmene príslušníkov, lebo aj za to sa modlíme. Raz som bol slúžiť v Sabinove s chlapcami z rómskej gospelovej

kapely F6. Prišiel za mnou odsúdený a hovoril mi, že bol už raz so mnou pred dvoma rokmi na Lámačských Chválach v inej väznici. Tento odsúdený prišiel za mnou preto, aby mi povedal, že počas toho, ako som hovoril svedectvo, si všimol tvár službu konajúceho príslušníka. Podľa jeho názoru to bol najhorší, resp. najzákernejší z celej väznice a myslí si, že práve tento moment spôsobil to, že nasledujúci týždeň bol ako úplne vymenený, príjemný a dotknutý Duchom Svätým. Teraz by som rád napísal svedectvo odsúdeného, ktorý prešiel do nižšieho stupňa stráženia na základe dobrého správania a automaticky musel byť premiestnený do iného ústavu. V tomto ústave, ako sa neskôr zistilo, zväčšil počet odsúdených v spoločenstve DISMAS, ktoré pozostáva z dvanástich horlivo modliacich sa členov z radov odsúdených. Po krátkom čase nám práve tento odsúdený napísal, že či by sme ich nemohli prísť navštíviť a povzbudiť ako ostatných bratov vo väzení. Po vybavení príslušných predpisov, dokumentov, údajov a so súhlasom kňaza sa mohlo všetko uskutočniť. Na konci modlitieb chvál som si vypýtal ešte slovo, kedy sa odsúdených pýtam, či niekto z nich cíti, že by sa chcel k nám pripojiť v modlitbách zo spol. DISMAS. Dôležitá je len jedna vec, a to, že kto to naozaj cíti a má túžbu nech zdvihne ruku. Pretože toto zdvihnutie ruky nie je len obyčajné gesto, ale je to verejné vyznanie viery v Krista Ježiša ako i záväzok daný voči Bohu. V mnohých prípadoch môže práve toto spôsobiť to, že dotyčný odsúdený bude považovaný za slabocha a ostatní ho budú vyčleňovať zo svojho kolektívu „tvrdých chlapov“. Ale ja viem, že sú to bojovníci v „Jesu's Army“ a vedia, komu uverili. Po tejto výzve zdvihla ruky viac ako polovica odsúdených, okolo 50 väzňov. Poviem Vám, že to miesto už bolo premodlené a predpripravené práve tou skupinkou dvanástich odsúdených, ktorí sa za to modlili. Stačilo trochu kvasu, aby prekvasilo celé cesto. Chvála Pánovi.

Fotka: časť listu od Erika po návšteve gospelovej kapely F6, ktorý nám poskytol spätnú väzbu.

V liste píše: „ale každý piatok, keď je tu aj kňaz, máme ruženec zrovna za Dismas a býva nás tam cca 50 ľudí, ktorí sa pripájajú aj so svojím úmyslom. Takže, na to, že ste tu boli prvýkrát, ste stopu zanechali veľkú.“

Vrátil by som sa ešte späť k počiatočnej otázke: „Ako vieš, že sú skutočné obrátení?“

Jeden brat v Kristovi si odsedel vo väzení cca 19 rokov a pri podmienenom prepustení na slobodu (ďalej len „PP“) mu odpustili 4 roky z celkového trestu 23 rokov. Vo väznici začal žiť rehoľný život podľa Kartuziánskeho rádu. Je to katolícka rehoľa s prísnyimi rehoľnými pravidlami. Skúsím ti v krátkosti opísať tohto nášho brata a ako on zvládol tento ťažký boj a kam ho dovedol. Po štyroch rokoch som ho navštívil v jednom charitnom kresťanskom dome v Bratislave, kde pomáha bezdomovcom. Chcel som ho navštíviť hlavne preto, že som chcel vidieť jeho spoločenstvo, priateľov a ovocie jeho života za múrmi väznice po štyroch rokoch, proste som chcel s ním stráviť bežný deň. Keď som prišiel ráno do Bratislavy, najprv sme spolu zašli na sv. omšu a potom na výjazd do Pentagonu (miestna časť v Bratislave plná neprispôsobivých ľudí, bezdomovcov, alkoholikov, narkomanov, prostitútok...). On tam ošetroval narkomanov a ako by to napísal tento svet - spodinu Slovenska. Keby som to nevidel na vlastné oči, tak tomu asi neverím. Proste predomnou si pichali drogy do triesla a do všetkých ostatných častí tela. Niektorým to nešlo hneď, snažili sa o to aj pol hodinu. Nechápal som prečo, a tak mi vysvetlili, že to preto „lebo si nemohli trafiť žilu.“ Kým sme tam boli, zavolala mu nejaká žena, ktorá ho prosila, aby šiel pozrieť jej druha. Dnes ho znovu odmietli ošetriť a vyhodili ho z nemocnice. Lenže on nemôže chodiť, stolicu nemal 30 dní a pod. diagnózy. Tak potom sme sa presunuli z Pentagonu do inej časti Bratislavy. Tam ho laicky vyšetril, zavolať mu sanitku, ktorá ho nakoniec ošetrila. Potom sme išli naspäť do domu, kde pripravujú zadarmo obedy pre asi 120 bezdomovcov. Môžu sa tu osprchovať, prezliecť, najesť a pod. Ak nie je tento náš brat v Kristovi náhodou v teréne, tak vždy varí obed on, aby s tým nemali ďalšie náklady. Potom mi hovoril svedectvá čo robí: o 15.00 h. si zoberie ruksak a ide doslova zbierať reálne núdzných bezdomovcov, ktorých prepustili z nemocnice v poslednom štádiu rakoviny

resp. sú na zomretie a nikto ich nechce. Tak som sa ho opýtal: „A čo s nimi robíš?“ Zobral ma na najvyššie podlažie budovy, kde sme mali obed a tam, ako otvoril dvere, bolo viacero izieb. Nevie, možno 10. Ako som nimi prechádzal, plakal som. Ľudia bez nôh, v posledných štádiách rakoviny... a jediné, čo im tento brat dáva, je to, že ich ťahá z ulice do tohto domu, umyje ich, nakrmi, opatrí a zavolá im kňaza a nakoniec ich pochová. A to všetko s LÁSKOU V SRDCI – S KRISTOM. Toto je človek, s ktorým som strávil jeden celý deň a ďakujem za neho Bohu. Po ceste domov som si hovoril, kto by toto dokázal? Poznáš takého človeka z reálneho sveta, rozprával si sa s takým? Ja áno, je to bývalý odsúdený plný horlivosti za Pána. Je to človek, na ktorého pľuli, odsúdili ho, ale on spoznal Krista, miluje ho a preto ho nasleduje. A slová, ktoré Kristus hovoril aj uskutočňuje a ozaj nad rámec s veľkou horlivosťou.

Fotka: Lámačské Chvály v ÚVTOS v Dubnici nad Váhom počas svätej omše.

<http://www.zvjs.sk/sk/lamacske-chvaly-v-ustave-dubnica-nad-vahom>

Raz sme išli s Lámačskými Chválami do Dubnice nad Váhom a ako sme vchádzali do väznice, Braňo Letko sa ma opýtal, či nechodil do Biblickej školy odsúdený Marek, ktorý je už toho času na slobode. Rozmýšľal som dlhšie, lebo si nepamätám odsúdeného Mareka, ktorého už prepustili na slobodu. To by som si predsa pamätal, to musí byť asi omyl. Na osvieženie pamäti mi Braňo porozprával príbeh, ako za ním prišla istá pani, keď hrali na východe Slovenska a tá sa na neho pýtala. Stretla ho cestou vlakom na východ Slovenska. V Leopoldove si k nim do kupé prisadol jeden Róm. Povedal, že je bývalý odsúdený a práve ho pustili z väzenia. Vtedy si chytili všetci v kupé tašky a boli mierne preľaknutí. A práve tento Marek im celú cestu až do Popradu hovoril o Ježišovi Kristovi a väzenskom spol. Dismas. Ako to Braňo dopovedal, stále som nevedel o kom je reč a mal to byť Róm, tak to už vôbec. Presunuli sme sa do väznice a počas modlitieb chvál som si predsa spomenul, že to mohol byť Marek V., ktorý raz za čas, možno raz za dva mesiace, prichádzal na biblickú školu, sadol si a počúval. To by nebolo nič neobvyklé, ibaže: po prvé, ja som ho nevolal, prišiel sám, a po druhé to bol odsúdený, ktorý sa často bil so spoluodsúdenými, sebapoškodzoval sa a rôznymi špekulatívnymi spôsobmi porušoval ústavný poriadok. Človek, ktorý je neprispôsobivý a v plnom rozsahu neplní program zaobchádzania v preklade znamená, že by ste ho nechceli stretnúť večer na prechádzke sami. A práve on párkrát prišiel a vždy som sa tomu čudoval. Kládol som si otázku: „Prečo?“ Až raz som sa ho spýtal, prečo to robí? Či nás chce takto zdiskreditovať, alebo vykonáva nejakú sabotáž. On povedal, že nie, len cítil, že má ísť dnes na biblickú školu. Tak som sa ho spýtal, či nemá niekoho, kto by sa za neho mohol vonku modliť a on hneď odpovedal: „Áno, moja sestra je v reholi a písava mi, že sa každý deň za mňa modlí na kolenách.“ Na čo som mu povedal: „Tak, Marek, to je odpoveď skadiaľ je toľko milosti, čo dostávaš. Skrze jej modlitby, aby si sa zmenil. Odvtedy prisľúbil, že sa bude snažiť. Raz som mal biblickú školu a vnímal som, že by odsúdení mali pozvať na 24 hod. nonstop modlitby svojich príbuzných, deti, rodičov, priateľov a takýmto spôsobom vytvoriť jednotu. Lebo Boh spája, ale diabol rozdeľuje. Jeden člen spol. Dismas, bývalý narkoman hovorí: „Volal som svojej mamičke, lebo som chcel, aby sa ku mne pripojila v sobotu k modlitbe. Viete ako reagovala? Plakala mi do telefónu a hovorila: „Synček, za to som sa modlila celý život. Celý život som sa modlila za to, aby si mi toto povedal. Idem do nemocnice, ale budem sa s tebou modliť v tú hodinu.“ Na druhý týždeň prišiel list od sestry. Prečítal som si v ňom, že jeho matka zomrela. Tak som si ho dal zavolať a hovorím mu: „Vaša matka zomrela...“ Rozplakal sa a aj mne sa tlačili slzy do očí. Hovorí mi: „Pán pedagóg, ďakujem Bohu, že sa mamička za mňa modlila, že som sa mohol obrátiť, že jej modlitby neboli „modlené“

naprázdno, že ju Boh vyslyšal a ona zomrela spokojná.“ **Jn 9,31** Vieme, že hriešnikov Boh nevyslyší; ale vyslyší toho, kto si Boha ctí a plní jeho vôľu.

Potom sme mali stretnutie biblickej školy a jeden po druhom mi odsúdení začali hovoriť: „Ja som rád, že som vo väzení.“ Ja som tomu nerozumel. Pýtam sa ich: „Čo to chlapi hovoríte? Ako môžete byť radi, že ste vo väzení, keď máte výstup z trestu v roku 2034? To nedáva zmysel!“ A ďalší sa postavil a povedal zvýšeným hlasom: „Viete prečo sme radi, že sme vo väzení? Kebyže nie sme vo väzení, nespoznali by sme Ježiša Krista! Vonku sme na neho nemali čas, vonku sme robili zle, niektorí sme bili svoje deti, fetovali sme, okrádali sme svoju rodinu... my sme neboli dobrí ľudia. Ale ďakujeme Bohu, že sme teraz tu, že sme mohli spoznať Ježiša Krista, že túto milosť nám dal tu vo väzení.“

Môžem vám povedať, že toto mi teraz pravidelne hovoria ďalší odsúdení. Ďalším odsúdeným toto svedčím a oni prichádzajú a hovoria: „Aj my to tu máme a ďakujeme Bohu. Nevieť prečo sme tu vo väzení, ale keď to malo byť kvôli tomuto, tak som rád, lebo Boh všetko negatívne, všetko zlé, aj to najhoršie zlo obráti v náš prospech. On je dobrý Ocko, On nás miluje a všetko, čo robíme, chceme robiť na Božiu slávu.“

Tu by som poskytol tri listy ohľadne tejto skutočnosti, že sú odsúdení radi, že sú vo väzení. Nedajme sa ale pomýliť, nie z toho dôvodu, že by tam chceli ostať, ale že prijali trest a dostali milosť uveriť v Krista Ježiša!

Fotka: časť listu od odsúdeného z Plzne, kde píše, že „tady v Čechách odpikávam 12 a pol ročný trest, za organizovanie pašovania drog z Amsterdamu do Prahy. Beží 6 rok Božieho požehnania a to píšem úprimne a ďakujem Pánu, že ma vytrhol zo skazy a povolal k životu.“

Fotka: časť listu od odsúdeného s Banskej Bystrice, v ktorom píše, že „sedím 4 roky a 2 mesiace. Vonku som nechodil do kostola. Cestu k Bohu som našiel až tu v Banskej Bystrici, vďaka nášmu kaplánovi Lubošovi (mal záverečnú reč, ďakovnú) a úžasnému Michalovi z Dismasu.“

Fotka: časť listu od Braňa, ktorý tiež tvrdí, že „veľakrát rozmýšľam nad tým, dokonca hovorím aj rozprávam, že je dobre, že ma zavreli, lebo keby niet toho, tak by som sa asi nikdy neobrátil k Pánovi,....“

Po ročnom fungovaní Biblickej školy som dostal zelenú založiť tento krúžok aj na doživotných trestoch, keďže je tento krúžok celoustavný. Hneď na prvom stretnutí som počul svedectvo, s ktorým by som sa rád s Vami podelil. Odsúdený súhlasil s jeho zverejnením. Ako som už spomínal, bol som na doživotných trestoch a každý, kto sa tu ocitne, má za sebou väčšinou viac vražd. Osobne som ich nepoznal a na prvé stretnutie prišli traja „doživoťáci“. Po krátkom rozhovore mi jeden z nich povedal spomínané svedectvo. Povedal mi: „Pán pedagóg, môžem Vám povedať moje svedectvo? Viete, už dlhší čas sedím a veľmi ma mrzí, čo som spravil a úprimne som prosil Boha, aby mi odpustil. Verím, že On mi už odpustil, ale svojím skutkom som ublížil a mal som potrebu sa zmieriť a požiadať o odpustenie. Preto som písal svojej svokre, aby mi odpustila, čo som jej spôsobil. Zabil som jej dcéru a tri vnúčatá. A viete, čo mi napísala? Že mi odpúšťa, že sa za mňa modlí, nakoniec prišla za mnou aj na návštevu a teraz sme v kontakte.“

Musím k tomuto svedectvu ešte dodať, že teraz už viac rokov vyšívava veľký obraz poslednej večere, ktorý chce venovať práve svojej svokre za jej neuveriteľné srdce. Srdce, ktoré mohol zmeniť len Boh.

Rád by som spomenul ešte pár bývalých odsúdených, ktorí boli prepustení na slobodu. Minimálne ôsmi z nich sú už prepustení a zatiaľ sú všetci riadne zamestnaní a vedú riadny život. To je štatisticky zatiaľ 100% úspešnosť, za čo môžeme ďakovať len Pánovi, Ježišovi Kristovi. Nemôžem povedať, že je to vždy ľahké. Stretávam sa aj s Jaroslavom Jarábom. Na slobode je približne 3 roky po odpykaní si 22 rokov strávených za mrežami.

Fotka: z návštevy Jaroslava J. v mieste jeho trvalého bydliska pri predávaní vecí na nosenie.

S Jarom som volal a hovoril mi, že by potreboval nejaké veci na oblečenie aj pre deti, o ktoré sa stará. Tak sme ho navštívili a odovzdali pár vriec. Pracuje v jednej firme už tretí rok, kde začínal cez agentúru a už vyše roka je ako kmeňový. Nezarobí veľké peniaze, ale skromnosť a práca spojená s láskou ku Kristovi znamená viac ako to, čo ponúka svet.

Ďalší bývalý odsúdený Jozef Štrbavý, ktorý opustil brány Leopoldovskej väznice v auguste 2018 sa zamestnal ako vodič pre firmu Amazon, pričom každý deň vstáva ráno o 3.00 hod., aby sa modlil a o 6.30 hod. ide prijať Ježiša Krista na svätú omšu a potom ide pracovať. Pamätám si, ako mi to prvýkrát povedal, že to

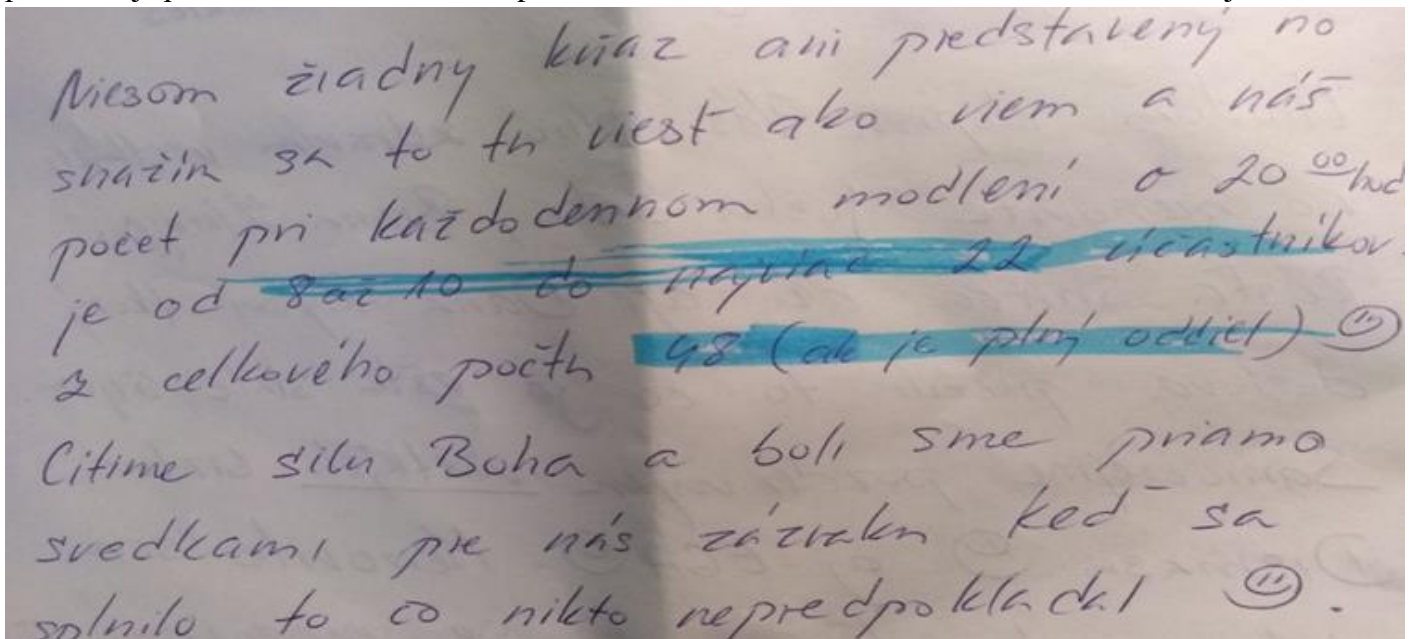
robí, tak som si spomenul na seba, že mám ešte rezervy. Ja sa síce budím skoro ráno a modlím sa bolestný ruženec a potom idem tiež na svätú omšu posluhovať pri oltári, ale takto skoro? Chvála Pánovi! Žehnám mu, nech mu to vydrží. Veľmi ma to potešilo. **Ž 5,4** *Ved' ku tebe, Pane, sa modlím, za rána počúvaš môj hlas, za rána prichádzam k tebe a čakám.*

Fotka: Jozka Štrbavého s Mariánom Kuffom počas rozhovoru o spol. Dismas

Keď som začínal biblickú školu v Leopoldovskej väznici, tak sme potrebovali ešte jedného dobrého gitaristu na hranie kresťanských piesní. Odporučili mi „majstra sveta,“ ktorý bol veľmi vlašným kresťanom, ak to môžem tak povedať. Hral sa na veľkého „gangstra“, všade bol, všetko videl. Aj napriek tomu som ho oslovil a nakoľko nemal problém stretávať sa aj pri Božom slove a hrať žalmy, tak sme ho pravidelne začali pozývať na naše stretnutia. Ako čas plynul, po pol roku pravidelného stretávania som sa ho spýtal, ako je na tom, či jeho vzťah s Bohom pokročil. A on mi len odpovedal, že to nerieši a že sem chodí len preto, že môže vypadnúť z oddielu a hrať na gitare, lebo to ho veľmi baví. V tom prípade som sa ho viac nepýtal na tieto veci. Dva týždne pred výstupom do civilu mi prišiel povedať niečo, čo ma veľmi prekvapilo. S pokornou tvárou mi povedal, že je bezdomovec, narkoman a keď je vonku, tak kradne, má hepatitídu typu „C“ a počas výkonu trestu nemal peniaze ani na to, aby sa išiel dať preliečiť do nemocnice v Trenčíne. A jedným dychom povedal, že má peniaze len na cestu do Bratislavy a tým, že sa nemá, kde vrátiť, tak... Vedel som čo chcel povedať, ale povedal ešte jednu vec na záver a to v kontexte: nech mi teraz pomôže ten váš Boh. Prenikla ma zodpovednosť a hneď sme sa modlili za neho a odovzdávali sme to Ježišovi, nech to On vyrieši. Prišiel deň výstupu a namiesto toho, aby išiel do Bratislavy, tak cestoval za posledné peniaze až do Viedne. Keďže vedel po nemecky, chcel si tam nájsť prácu. Po celom dni hľadania však nijakú prácu nenašiel. Viete, keď vidíte vychudnutého narkomana s potetovaným telom, práve prepusteného z väznice, tak jeho šance zamestnať sa sú mizerné, čo si aj uvedomoval. Vtedy si spomenul na Braňa Letka, ktorý im povedal počas návštevy vo väzení, že ak pôjde niekto do civilu, nech mu zavolá, resp. napíše na Facebook a on sa bude snažiť v rámci možností pomôcť. Našťastie si na túto možnosť spomenul a napísal. Potom sa telefonicky s Braňom spojili a modlili sa spolu. Braňo mu žehnal a nakoniec mu povedal, že nech ešte raz zavolá a spýta sa na prácu. Vo veľkej

frustrácii a v koncoch vytočil číslo a ako začal rozprávať, tak na konci sa ozval hlas, že môže kľudne po slovensky rozprávať, lebo tam pracujú zväčša Slováci a odvtedy má prácu. Po nejakom čase dostal zázračne od Pána aj vlastné bývanie, keď nečakane dostal dom. Keď som s ním naposledy rozprával, tak pracuje v Inchebe v Bratislave a snaží sa žiť a kráčať po Kristovej ceste v čistote.

Spomenul by som aj bývalého obvineného, ktorý „sedel“ v Justičnom paláci vo väzbe v Bratislave a tam založil spol. Dismas, keďže ani po vyše štyroch rokoch fungovania sa tam nedalo dostať. Nebudem opisovať prečo, ale je podstatné to, že si tam Pán spravil cestu cez tohto Božieho muža a začali sa modliť aj v Bratislave.

Nie som žiadny kňaz ani predstavený, no snažím sa to tu viesť ako viem a náš počet pri každodennom modlení o 20⁰⁰ hod. je od 8-10 do najviac 22 účastníkov z celkového počtu 48 (ak je plný oddiel) 😊
Cítíme silu Boha a boli sme priamo svedkami pre nás zázraku keď sa splnilo to čo nikto nepredpokladal 😊.

Fotka: časť listu od obvineného z ÚVV BA so spol. Dismas, ktorý sa ujal vedenia po prepustení Jožka Šišku na slobodu. V liste píše, že sa spolu s ďalšími 22 členmi modlí o 20.00 hod. za spol. Dismas.

„Nie som žiadny kňaz ani predstavený, no snažím sa to tu viesť a náš počet pri každodennom modlení o 20.00 hod. je od 8-10 do najviac 22 účastníkov z celkového počtu 48 (ak je plný oddiel).“

Cítíme silu Boha a boli sme priamo svedkami pre nás zázraku, keď sa splnilo to, čo nikto nepredpokladal.“

Ešte by som povedal o zaujímavých reakciách za múrmi väznice.

Pravidelne sme sa stretávali na biblickej škole v kaplnke v Leopoldovskej väznici v na to vyhradený čas - väčšinou poobede. Väčšina odsúdených totiž pracuje do 15.00 hod. V tomto čase majú odsúdení prevažne

vychádzky a niekedy aj čas na mimoriadne obľúbený futbal na ihrisku. No a práve v tom čase som mal aj ja biblickú školu. Keďže všetky krúžky sú dobrovoľné mohli sa rozhodnúť na ktorý krúžok pôjdu, či na futbal, na ktorý už niektorí čakali aj mesiac, alebo na spoločenstvo, ktoré býva každý týždeň. Na moje veľké prekvapenie si vybrali krúžok. Ja osobne aj tomuto pripisujem veľký význam, lebo z krúžku nemali v úvodzovkách „žiadnu výhodu“ - myslím tým svetskú, ako napr. disciplinárnu odmenu, alebo pod... To, kvôli čomu tam prišli, bolo spoločenstvo kresťanov, čítanie Sv.

písma, modlitba chvál, sv. ruženca a Božie slovo. Raz som išiel s odsúdenými na krúžok cez vychádzkové dvorce (viď fotka nižšie) a jeden z odsúdených, ktorý boli zavretí v jednom z dvorcov začal kričať: „Kam ich vediete?“, aj keď vedel odpoveď, ale to len provokačne sa chcel ukázať pred druhými. Tak som za ním prišiel a hovorím mu. „Predstav si, že ku tebe prídem na celu a poviem ti, že mám pre teba radostnú zvesť. Čo si budeš myslieť, že čo tým myslím?“ „No to, že sa mám pobaliť a ísť domov na slobodu.“ „Tak si predstav, že sa ideme rozprávať o Evanjeliu a to v preklade znamená radostná zvesť, ale nie že idú domov, ale to, že môžu mať večný život s Kristom a nielen oni, ale ja, ty - ak tomu uveríš. **Rim 5,20** Ale kde sa rozmnožil hriech, tam sa ešte väčšmi rozhojnila milosť.“

Korešpondencia odsúdených - svedectvá

Pred vyše dvoma rokmi som sa pýtal Pána, ako to spraviť, aby boli odsúdení navštevovaní, povzbudzovaní a zjednotení v modlitbe. Nechcem tým povedať, že to príslušní kňazi v každej väznici nerobia. Práve naopak, robia to. Veľká vďaka im za to, nech ich Pán žehná. Toto všetko teraz píšem ako podporu k ich službe, podporu pre budovanie Božieho Kráľovstva aj medzi odsúdenými. Privádzať ich ku živému Kristovi, ktorým je Eucharistia. Keď som sa zúčastňoval na stretnutí od 3. marca 2015 na synode Ordinariátu OS a OZ SR, tak bolo povedaných veľa vecí, ako majú laici prispievať k budovaniu Božieho Kráľovstva. Práve spätne pri čítaní týchto dokumentov (dokumenty Synody Ordinariátu Ozbrojených síl a ozbrojených zborov Slovenskej republiky) ma inšpirovali, najmä § 118, kde sa píše: „Členovia ordinariátu vykonávajú špecifický apoštolát v jednotlivých rezortoch, ktorý má svoje odlišnosti a preto sa vyžaduje od laikov ordinariátu hľadať nové, neraz jedinečné cesty a možnosti, ako apoštolát uskutočňovať.“, § 125: „Misijné poslanie, ktoré Ježiš Kristus zveril Cirkvi, je zamerané na všetkých ľuďoch a na celý svet. Aj laici ordinariátu sa usilujú rozličným spôsobom napomáhať misijnej úlohe Cirkvi podľa svojich možností a svojho poslania.“ a §133: „Členovia ordinariátu zameriavajú svoje úsilie na každodenné konanie skutkov telesného a duchovného milosrdenstva.

V prvom rade v rodine, na miestach výkonu služby, vo vojenských misiách, pri zaobchádzaní s väznenými, zaistenými a zadržanými osobami, obeťami trestných činov, ako aj pri záchranných akciách. Pri výkone svojho povolania členovia ordinariátu vždy pamätajú na dôstojnosť ľudskej osoby.“ A práve osobné dopisovanie listov s odsúdenými bola jedna z odpovedí ako spájať Božie deti aj za múrmi väznice, pretože či sa to niekomu páči alebo nie, aj vo väzení sú Božie deti. Táto kapitola je zameraná na korešpondenciu, ktorú posielali odsúdení, ktorí boli, resp. sú reálne za múrmi väznice a patria do spol. Dismas. Korešpondencia s odsúdenými nie je len formou osobného odpisovania, ale aj pravidelné zasielanie Newslettera dvakrát do mesiaca.

Fotka: úvodná strana newslettera č. 18 (dať obrázok na celú stranu)

Obsahom týchto newsletterov sú udalosti, kde sa nachádzali členovia Dismasu ako návšteva

PBJK (Pochválen buď Ježiš Kristus) drahý brat v Kristovi,

veľmi sa teším, že aspoň takýmto spôsobom sa s tebou môžem podeliť o veci, ktoré Pán koná v spol. DISMAS. Dňa 22.7. som bol na audiencii u Pána biskupa, ktorá trvala cca 2 hodiny a cieľom stretnutia bolo spol. Dismas. Nakoľko zlý chce prekaziť túto službu, ale po návšteve som bol veľmi milo prekvapený a utvrdení v tom, že biskup súhlasí s touto službou. Veľmi sa teší jej ovcium, nakoľko som mu ukazoval aj listy, ktoré mi prichádzajú, hovoril som svedectvá Dismasu, rozvoj a horlivosť členov. Na záver mi poďakoval za službu a požehnal mňa, ako aj moju rodinku. Zobral si aj NL a povedal, že ich ukáže ministromi Spravodlivosti. Chvála ti Pane, že nás tak miluješ! Vieme, že sme v duchovnom boji. Za tie 4 roky som toho zažil v službe Dismasu ozaj dosť, ale tvojimi modlitbami rúcame hrady šampióna, aj jeho vojska. Len jedno slovo pre tých, ktorí v tvojom okolí možno pochybovali Sk5,39.

Foto: Mariánka sídlo Pána biskupa, keď som mu odovzdával naše tričko Foto: Eurovea BA Marius Dismas a Robo

V Bratislave som bol navštíviť brata Máriusa Dismasa po operácii. Strelili sme sa v nákupnom centre Eurovea na obede a ako tam sedíme, bol tam kuchár, ktorý sa na mňa uprene stále pozeral a potom prišiel ku mne a pýta sa: „Či nepoznáš Jožka Šišku s VV BA?“ ja že: „Áno.“ A on že: „Ja som tam bol s ním vo väzbe a spolu sme sa modlievali za Dismasa každý deň.“ Je toto možné? Neskutočné! Kristus je najlepší manager! Robo ťa necháva pozdravovať a odkazuje, že sa stále modlí s Dismasom aj v sobotu a našiel si prácu. V rámci Dismasu sme viacerí išli pozrieť deti na Oázu, ktorá sa koná každý rok a trvá 17 dní, pričom každý deň sa rozoberá jedno tajomstvo ruženca- teda 15 dní. Boli sme spoločne na sv. omši, kde hrali chvály. Bolo tam cca 50 dievčat a chlapcov vo veku od 13-22 rokov.

Poviem len toľko, že keď začali hovoriť títo teenageri svedectvá, tak mi padla sánka dolu. Ozajstné obrátenia za tak krátky čas! To sú vymodlené milosti. Ak máte niekoho z rodiny, alebo známych a majú deti v takomto rozmedzí a nejako vybavite, že tam v lete pôjdu, tak hovorím ti, zažijú reálny Boží dotyk! Je to niečo ako duchovný tábor. *Foto v ľavo: Oáza - Lazy pod Makytou, pri obnovení mojich krstných sľubov. kňazom Mirekom V. (drží mi ruku na hlave). Otec Mirek vedie Oázu už vyše 20 rokov. Boh mu dal dary, ako pritiahnúť mladých k Bohu a zároveň talent na usporiadanie a vedenie Oázy. Tieto dary využíva v maximálnej miere. Lk 6,44 Sám Pán mi dal milosť a poslať mi ľudí, ktorí sú ovocím tejto Oázy. Viacerí absolvovali túto Oázu, menovite: Damián, Jožko Šiška, Lucka, Rút... Myslím si, že keby som ju absolvoval ja v tom veku, tak sa obratím už vtedy! Foto v pravo: Ešte by som rád podotkol, že Bohu známi darcovia nám darovali sv. písmo starý aj nový zákon, knihy: od Amortha (najznámejšieho exorcistu), od Patra Pia, Filotea - sv. F. Saleského, K. Emerichovej nasledovanie Krista od T.Kempinského. Ozaj všetko samé skvosty duchovného čítania. Pán Boh zaplať.*

Foto: Campfest 2019, ako hrali Lámačské Chvály Braňo nás vyzval, aby sme išli na pódium. Povedal som o vašich modlitbách, vašej horlivosti, svedectvo a poviem ti, že sa v tú chvíľu zmenila atmosféra, ľudia zdvihli ruky a začali žehnať teba a všetkým odsúdeným v DISMASE v SR a ČR! Tú atmosféru nedokážem

väzníc, festivalov, stretávanie sa s cirkevnými predstaviteľmi, charita, návšteva rozhlasových a televíznych médií a pod. Jeho súčasťou sú aj informácie o sv. omšiach, ktoré boli a budú odsúdené za spoločenstvo Dismas, ďalej svedectvá členov spol. Dismas, postrehy, zaujímavosti, pár vybraných listov na povzbudenie pre ostatných členov a nakoniec krátke vyučovania učiteľov cirkvi, svätých, ako aj súčasného svätého otca, pápeža Františka.

DALI. PAN PEDAGOG VIETE CO SA MI
STALO! MOJA MAMA AJ SESTRA MI
PÍSAI ŽE SOM OSPROSTEL! DO VIERY A ŽE
DO MA TO NČI ČITAŤ BYBLIU ONI MI
NÁ PÍSAI ŽE BYBLIE PÍŠY SPROSTOSTI!
A ŽE NEMAM!!! ČITAŤ TU BYBLIU LEBO MA
VIHODIA!!! Z DOMU!!! ALE JA ŽIVOTE!!!
SA NEZDAM!!! SVOJEJ VIERY LEBO JA
MILUJEM!!! JEŽIŠA KRISTA!!!
NEH SI PÍŠY ČO CHCU! JA ZA NÁŠHO
PÁNA BOHA DAM AJ ŽIVOT!!!
ALE MOJA RODINA SI TO NEVIE
UVEDOMIŤ ŽE MÔŽU MOC
ĎAKOVAŤ NÁŠMU BOHU ŽE

dám aj život!!! Ale moja rodina si to nevie uvedomiť, že môžu moc ďakovať za všetko nášmu Bohu!

Niekedy prichádzajú listy, kde odsúdení píšú svoj voľný čas.

Odsúdení zo spol. Dismas evanjelizujú spoluväzňov i počas vychádzky,

Dnes som bol aj na vychádzke počas
celej vychádzky som sa modlil evanjelizo-
val som a nakoniec ma aj oslovili poniektorí
odsúdení a pýtali sa čo to je Dismas
bolo to milé a jeden z nich mi povedal že
to založil pedagóg Libant takže vedia o vás
a majú vás radi Michal. Pýtali sa kde
ste atď. Tak som odpovedal že robíte
službu pre Pána aj v iných väzniciach, tu
siťm že to ani hádam nechápali. My vieme
ako to je 😊. Sme armáda Ježiša Krista

Fotka: časť listu od Roba, ktorý počas vychádzky evanjelizuje spoluodsúdených. Ako som čítal tento list, tak som zbadal vo svojej mysli jednu udalosť a to, ako som pozeral cez okno na vychádzkové dvorce a odsúdený, ktorý bol v spoločenstve Dismas, tak chodil dookola s jedným neveriacim odsúdeným (ak to môžem tak povedať) a hovoril mu o Kristovi. Ozaj to môžem len potvrdiť. **2 Tim 4,2** Hlásaj slovo, naliehaj vhod i nevhod, usvedčuj, karhaj a povzbudzuj so všetkou trpezlivosťou a múdrosťou.

Znenie listu. "Dnes som bol aj na vychádzke. Počas celej vychádzky som sa modlil, evanjelizoval a nakoniec ma aj oslovili poniektorí odsúdení a pýtali sa, čo to je Dismas. Bolo to milé a jeden z nich mi povedal, že to založil pedagóg Libant, takže vedia o vás a majú vás radi, Michal. Pýtali sa, kde ste atď. Tak som odpovedal, že robíte službu pre Pána aj v iných väzniciach. Tuším, že to ani hádam nechápali. My vieme, ako to je. Sme armáda Ježiša Krista."

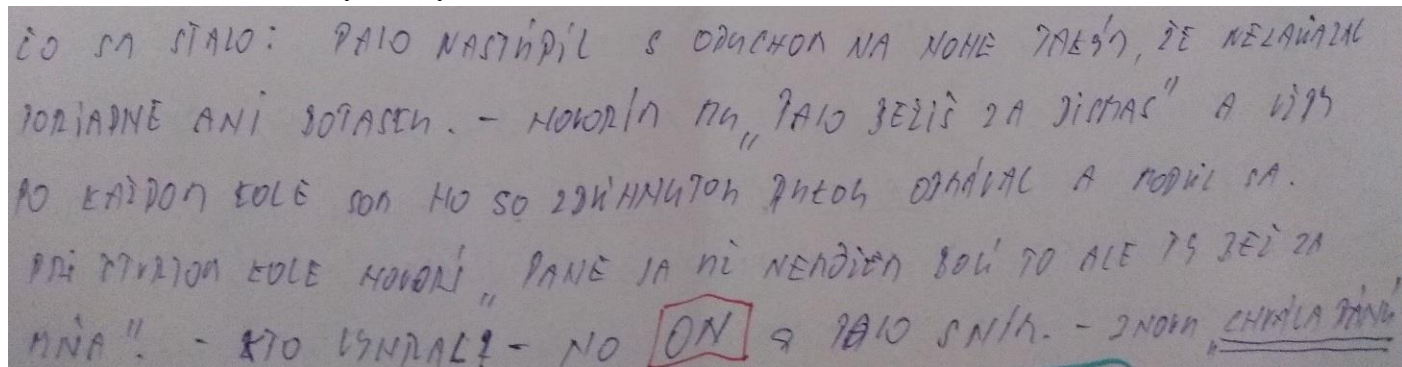
Viem, že ste pár listov už čítali, ale chcel by som Vám priblížiť aj niektoré ostatné časti listov odsúdených, ktoré prichádzajú do spoločenstva Dismas, čo je cca 40 až 50 listov za mesiac a na každý list sa odpisuje osobitne. Začal by som s jedným z prvých listov, ktoré obdržalo spoločenstvo Dismas.

Fotka: časť listu od odsúdeného z Leopoldova, ktorý začal spoznávať nášho Pána Ježiša Krista na Biblickej škole a následne napísal domov list.

Znenie listu: "Pán pedagóg, viete čo sa mi stalo! Moja mama aj sestra mi písali, že som osprostel! Od viery a že kto ma to učí čítať Bibliu. Oni mi napísali, že v Biblii píšú sprostosti! A že nemám!!! čítať tu Bibliu, lebo ma vyhodí!!! z domu!!! Ale ja sa v živote!!! nevzdám!!! svojej viery, lebo ja milujem!!! Ježiša Krista!!! Nech si píšú, čo chcú! Ja za nášho Pána Boha

dám aj život!!! Ale moja rodina si to nevie uvedomiť, že môžu moc ďakovať za všetko nášmu Bohu!

Ukázal by som Vám jeden moment z maratónu, kedy odsúdený bežal na športovom dni s nohou, ktorú nemohol dať ani do tenisky s bielym tričkom DISMAS.

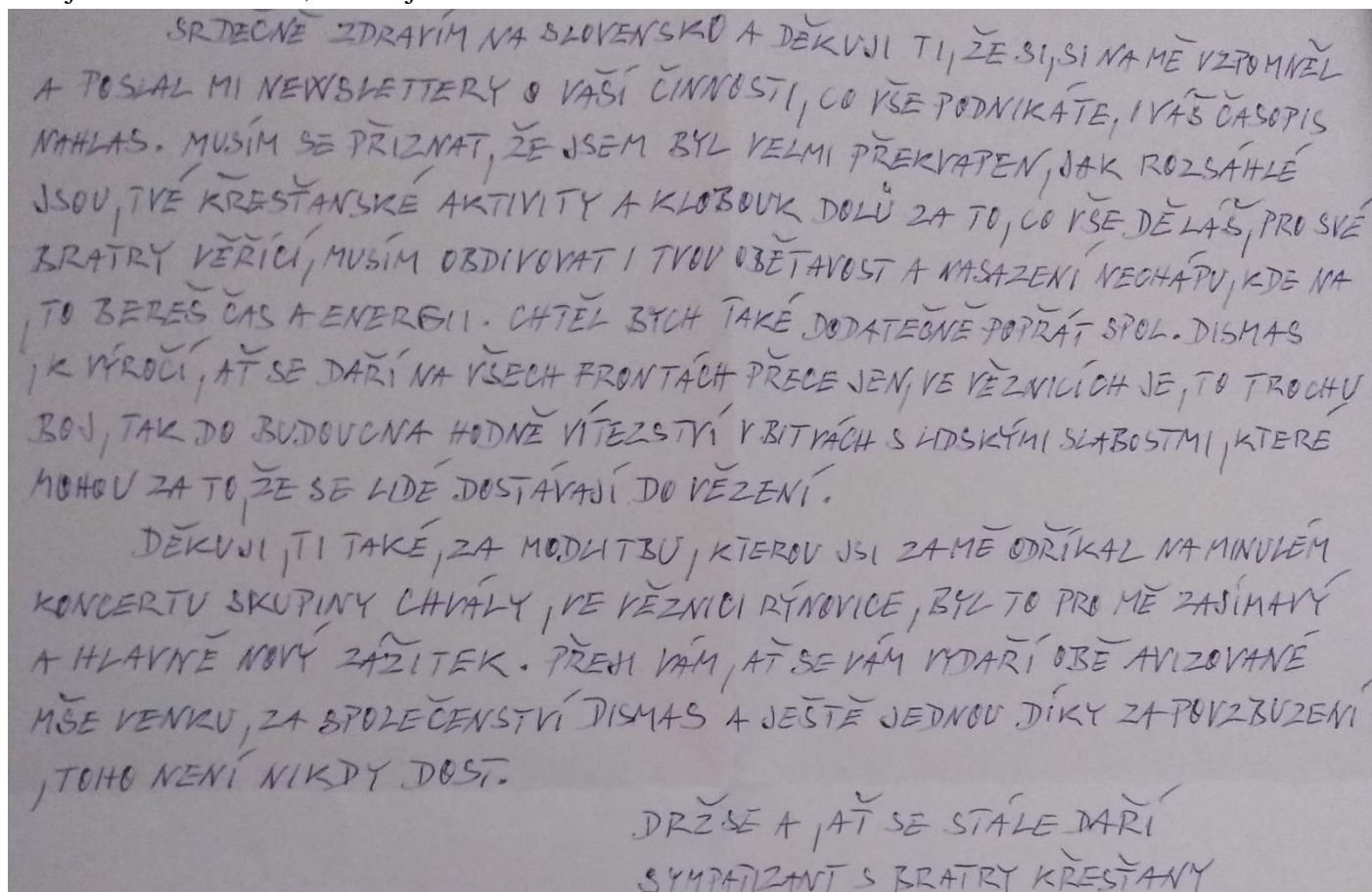

ČO SA STALO: PAĽO NASTÚPIL S OPUCHOM NA NOHE TAKÝM, ŽE NEZAVIAZAL PORIADNE ANI BOTASCH. - Hovorím mu "Paľo, Ježiš za Dismas" a vždy po každom kole som mu so zdvihnutou rukou odmäval a modlil sa. Pri štvrtom kole hovorí: "Pane, ja už nemôžem, bolí to, ale ty bež za mňa!! Kto vyhral? No On a Paľo s ním." - Kto vyhral? - No ON a Paľo s ním. - Znova CHVÁLA PÁNOVI

Fotka: časť listu od Štefana, Paľo hovorí pri štvrtom kole: „Pane ja už nemôžem, bolí to, ale ty bež za mňa!! Kto vyhral? No On a Paľo s ním.“ To musel byť maratón, rád by som tam bol. A keď si náhodou lámeš hlavu, kto bol On, tak to myslel Pána.

Znenie listu: “Čo sa stalo: Paľo nastúpil s opuchom na nohe takým, že nezaviazal poriadne ani botasku. Hovorím mu: “Paľo, Ježiš za Dismas“. A vždy po každom kole som mu so zdvihnutou rukou odmäval a modlil sa. Pri štvrtom kole hovorí:“ Pane, ja už nemôžem, bolí to, ale ty bež za mňa!“ Kto vyhral? No ON a Paľo s ním. Znovu – Chvála Pánovi!“

Rád, by som dal priestor aj jednému listu z Rýnovic z Českej republiky, ktorý nám prišiel po evanjelizácii vo väznici, v ktorej sa nachádzal.

SRDEČNĚ ZDRAVÍM NA SLOVENSKO A DĚKUJI TI, ŽE SI SI NA MĚ VZPOMĚL A POSLAL MI NEWSLETTERY O VAŠÍ ČINNOSTI, CO VŠE PODNIKÁTE, I VÁŠ ČASOPIS NAHLAS. MUSÍM SE PŘIZNAT, ŽE JSEM BYL VELMI PŘEKVAPEN, JAK ROZSAHLE JSOU TVÉ KŘEŠŤANSKÉ AKTIVITY A KLOBOUK DOLŮ ZA TO, CO VŠE DĚLÁŠ, PRO SVÉ BRATRY VĚŘÍCÍ, MUSÍM OBDIVOVAT I TVOU OBĚTAVOST A NASAZENÍ NECHÁPU, KDE NA TO BERĚŠ ČAS A ENERGIU. CHTĚL BYCH TAKÉ DODATEČNĚ POPŘÁT SPOL. DISMAS K VÝROČÍ, AŤ SE DĚŘÍ NA VŠECH FRONTÁCH PŘECE JEN, VE VĚZNICÍCH JE, TO TROCHU BOJ, TAK DO BUDOUCNA HODNĚ VÍTEZSTVÍ V BITVÁCH S LUDSKÝMI SLABOSTMI, KTERÉ MOHOU ZA TO, ŽE SE LIDÉ DOSTÁVAJÍ DO VĚZENÍ.

DĚKUJI TI TAKÉ, ZA MODLITBU, KTEROU JSI ZA MĚ ODRÍKAL NA MINULÉM KONCERTU SKUPINY CHVÁLY, VE VĚZNICI RÝNOVICE, BYL TO PRO MĚ ZASÍMAVÝ A HLAVNĚ NOVÝ ZÁŽITEK. PŘEJI VÁM, AŤ SE VÁM DĚŘÍ OBĚ AVIZOVANÉ MĚŠE VENKU, ZA SPOLEČENSTVÍ DISMAS A JEŠTĚ JEDNOU DÍKY ZA POVZBUZENÍ, TOHO NENÍ NIKDY DOŠT.

DRŽ SE A AŤ SE STÁLE DĚŘÍ
SYMPATIZANTI S BRATRY KŘEŠŤANY

Fotka: časť listu z väznice Rýnovice od odsúdeného, ktorému súd určil doživotný trest. V liste ďakuje za to, že mu posielame náš časopis NL ako i za všetky kresťanské aktivity, ktoré robíme pre odsúdených. Poprial nám veľa požehnaní k výročiu založenia Dismasu a poďakoval za modlitby.

Znenie listu v slovenčine: “Srdečne zdravím na Slovensko a ďakujem ti, že si si na mňa spomenul a poslal mi Newslette s vašou činnosťou, čo všetko podnikáte i váš časopis Nahlas. Musím sa priznať, že som bol veľmi prekvapený aké rozsiahle sú tvoje kresťanské aktivity a klobúk dole za to, čo všetko robíš pre svojich bratov veriacich. Musím obdivovať i tvoju obetavosť a nasadenie. Nechápem, kde nato berieš energiu. Chcel by som taktiež dodatočne popriať spol. Dismas k výročiu. Nech sa darí na všetkých frontoch, predsa len vo väzniciach je to trochu iný boj. Tak do budúcnosti veľa víťazstiev v bitkách v ľudských slabostiach, ktoré môžu zato, že sa

Ľudia dostávajú do väzenia. Ďakujem ti taktiež za modlitbu, ktorú si za mňa odriekal na minulom koncerte skupiny Lámačské Chvály vo väzení v Rýnoviciach. Bol to pre mňa zaujímavý a hlavne nový zážitok. Prajem vám nech sa vydaria obidve avizované sväté omše vonku za spol. Dismas. A ešte raz ďakujem za povzbudenie, lebo toho nie je nikdy dosť. Drž sa a nech sa stále darí. Sympatizant s bratmi kresťanmi.“

Trošku by som sa zastavil a popísal jednu udalosť, ktorá sa nám stala dňa 1. 5. 2019 s Lámačskými Chválami vo väznici Rýnovice, kde sa mal natáčať dokument o evanjelizáciách vo väzniciach s LCH a DIMSAS, pričom sa mal vyhotoviť aj unikátny zvukový záznam na CD. Skúsím ísť pekne poporiadku. Dňa 1. 5. 2018 sme od riaditeľa, plk. Mgr. Vlastimila Kříža, väznice v Rýnoviciach dostali (LCH a spoločenstvo Dismas) pozvánku na opätovný koncert (my, ale nerobíme koncerty, ale modlitbu chvál) s dátumom presne o rok a to 1. 5. 2019. Čo sme predbežne schválili a na začiatku roka 2019, po dohode s riaditeľom a mnohých modlitbách, sa stalo niečo, čo sa nám nestalo po 4 rokoch ani raz. Riaditeľ nám oznámil, že si môžem priniesť vlastné kamery a príslušné vybavenie. Všetci sme boli nadšení a do ČR sme išli na troch autách, plných profesionálnej výbavy na nakrúcanie dokumentu. Ráno v deň koncertu sme vo viere začali rozkladať aparáturu, nakoľko podľa meteorológov a mobilných aplikácii na počasie malo dnes pršať. Viete, sme pri Liberci kúsok od Krkonoš, ale neriešili sme to. Ako kameramani rozťahovali kamery a chlapi rozbaľovali svoje nástroje na chvály, tak obloha bola už dosť zatiahnutá. Vtedy som zobral Ferka Hunku a išli sme sa modliť. Medzitým ako sme sa modlili, začalo pršať. Chlapci z LCH a kameramani už všetko vyložili a už len pár minút nazvučenia a môžu začať privádzať odsúdených. My sme sa prechádzali po ihrisku dookola a modlili sa. Po 10 min. neustálej modlitby pršalo ešte viac. Vtedy už bratia pozakrývali nástroje a kamery, ale neschovávali ich. Vo viere sme sa neprestávali modliť, ba ešte sme modlitbu zintenzívnili. Braňo trúbil na šofar, bili na bubne a prehlasovali sme, že búrka musí ustúpiť v mene Ježiša Krista, lebo sme neprešli na troch autách 3500 km, aby nám to diabol skazil. A po 5 minútach, keď všade okolo bol lejak, začalo nad nami svietiť slnko.

Fotka: z väznice Rýnovice, vychádzkový dvorec, po daždi, kde sa uskutočnili modlitby chvál. Pozrite sa na tieň. Tam sa rozostúpili oblaky a zasvietilo svetlo! Fotka ešte počas modlitby svätého ruženca. Vľavo František Hunka.

Pamätám si ešte, keď som išiel hovoriť druhé svedectvo počas chvál, zastavila ma jedna zamestnankyňa väznice a povedala mi, že o kresťanoch vo väzniciach si ostatní myslia, že sú „naivní“. A ako som išiel svedčiť, aké veci koná Ježiš Kristus vo väzniciach, spomenul som si na niečo, čo mi hovoril jeden exorcista a malo to súvis s tým, že kresťania sú naivní. Tak som tým chlapom porozprával udalosť, ktorá sa stala pri exorcizme. Raz, ako tento exorcista vyhánal démona, zistil, že tohto démona pred pár mesiacmi z tejto osoby už vyhnal. Opýtal sa toho démona, ako je to možné, že sa znovu vrátil. Démon mu odpovedal: „Lebo sú naivní a hlúpi!“ Vtedy pochopili aj oni, kto je naivný a hlúpy. Viete, mám také tričko, na ktorom je vpredu

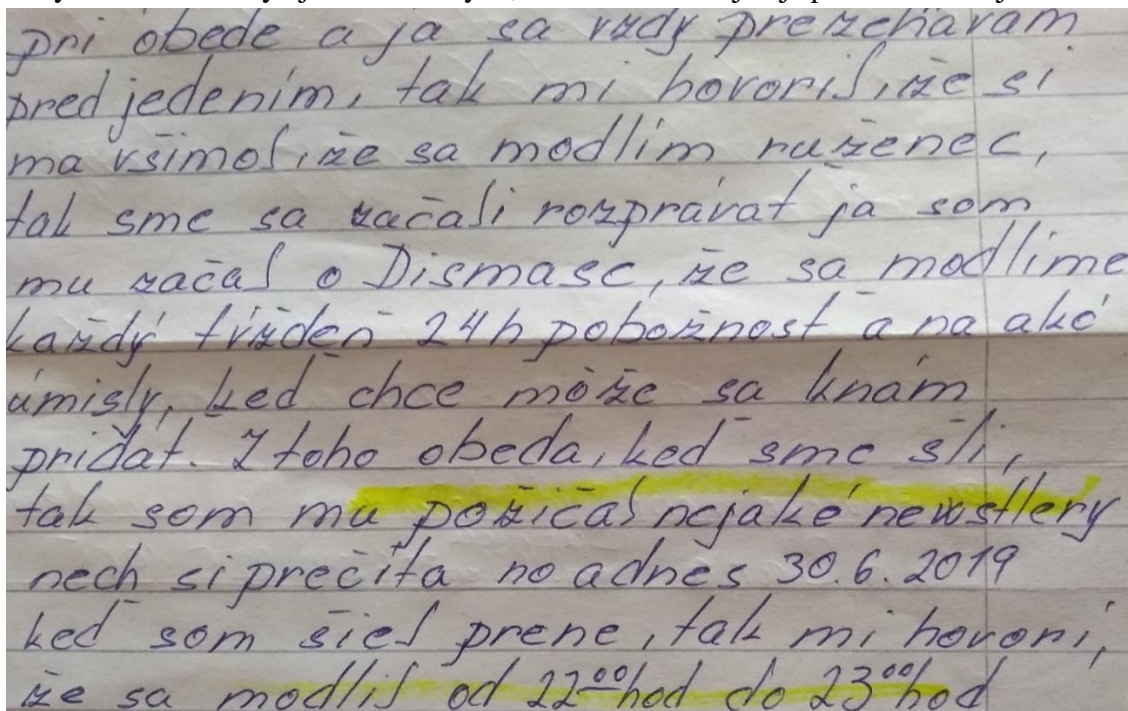
nápis „My sme blázni pre Krista (1 Kor 4,10)“. Keď išli dvaja chlapi oproti mne, tak jeden hovorí druhému: „Videl si, čo tam mal napísané?“ Ten druhý sa obzrel, ale zbadal už len zadnú stranu trička s nápisom „Komu robíš Šaša TY!“ . A na to si už odpovie každý sám. Ja sa pýtam odsúdených: „Ako si si odpovedal ty? Usvedčilo ťa to?“ To je presne to, s čím sa stretávajú odsúdení - je to vyjadrené na viacerých miestach Sv. písma. Keď máš Krista na prvom mieste, aj keď ťa budú robiť bláznom, neškriep sa. **IKor 1,18** *Lebo slovo kríža je bláznovstvom pre tých čo idú do záhuby, ale pre tých, čo sú na ceste spásy, teda pre nás, je Božou mocou.*

CEZ VIKEND POKRÁČAJEM. ANO BRAT MICHAL ZATIAZ JE TO LEN
DRUŽKA LEBO OBAJA SÚE ROZHODNUTÍ (TEDA ONA AJ JA), ŽE HNED
AKO MA PUSTIA NA SLOBODU SA VEZMEME V BOŽOM DOME ABY
ON POŽEHNAL NAŠE MANŽELSTVO #59 SÚE NEŽILI V SMILSTVE
JE TO NÁŠ SEN A CHCEME SI HO SPLNIŤ. BRAT MICHAL VJ NA TEJ
SVAOBE NESMIETE CHÝBAŤ A ANI LÁMAČSKÉ CHVÁLY BRAŇO LETKO A
OSTATNÍ BRATIA BUDE MI ČŤOU VÁS POZVAŤ BUDE TO RĽADNA BAŠÁVEL
A CHĤI ODPRAVD...

Fotka: časť listu od Gaba, ktorého sme sa pýtali, v akom stave je s matkou jeho detí. Odpoveď ma príjemne prekvapila, ako ste si už aj vy určite prečítali a nakoľko som ju použil aj do newslettera, tak sme dostali odpoveď aj od odsúdeného z Hrnčiaroviec, že aj on chce žiť s požehnaním Ocka. Ako sám píše, že sa spoločne so svojou družkou rozhodli po prepustení cirkevne zosobášiť.

Znenie listu: „Cez víkend mu poďakujem. Áno, brat Michal, zatiaľ je to len moja družka, lebo obaja sme rozhodnutí (teda ona aj ja), že hneď ako ma pustia na slobodu, sa vezmeme v Božom dome, aby On požehnal naše manželstvo, aby sme nežili v smilstve. Je to náš sen a chceme si ho splniť. Brat Michal, vy na tej svadbe nesmiete chýbať a ani Lámačské chvály a Braňo Letko aj ostatní bratia. Bude mi čťou vás pozvať. Bude to bašável.“

Niekedy dostávame listy aj od odsúdených, ktorí nám ukazujú aj špecifickú evanjelizáciu vo väznici.

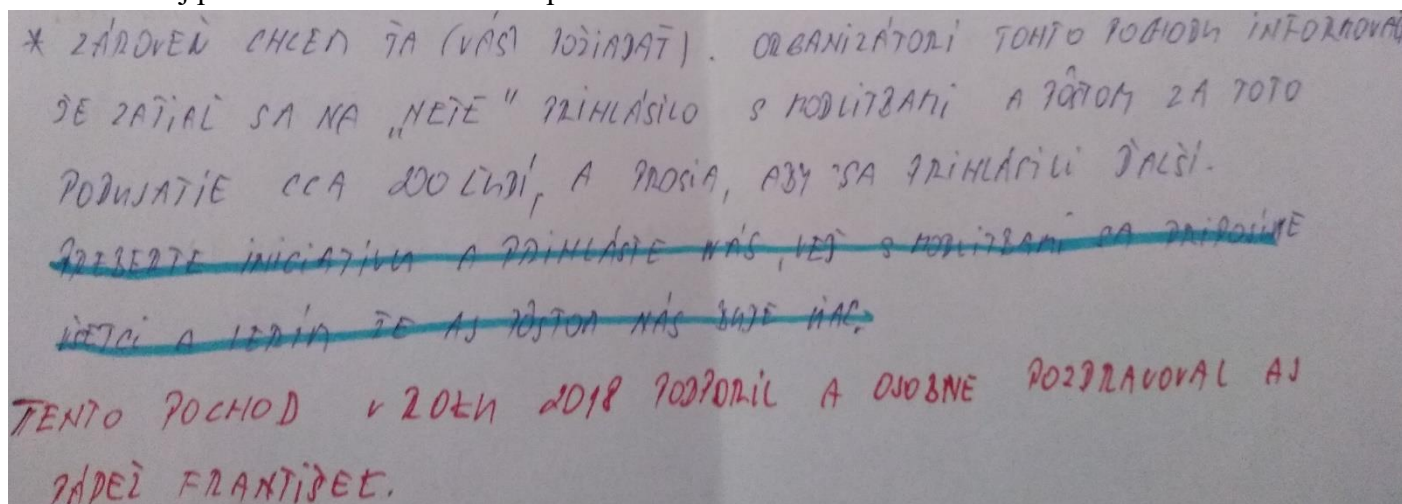
pri obede a ja sa vždy prežehnavam
pred jedením, tak mi hovoril, že si
ma všimol, že sa modlím ruženec,
tak sme sa začali rozprávať ja som
mu začal o Dismasc, že sa modlíme
každý týždeň 24h pobožnosť a na aké
úmysly, keď chce môže sa k nám
pridať. Z toho obeda, keď sme šli,
tak som mu požičal nejaké newslettery
nech si prečíta no adnes 30.6.2019
keď som šiel prene, tak mi hovoril,
že sa modlí od 22⁰⁰ hod do 23⁰⁰ hod

Fotka: časť listu od odsúdeného z Dubnice nad Váhom, v ktorom píše, že ako sa prežehnával na obede a nemal toľko času sa so spoluodsúdeným rozprávať viac, preto mu požičal niekoľko newsletterov. A potom keď sa s ním po nejakom čase opäť stretol, dotýčný mu oznámil, že sa začal modliť.

Znenie listu: “Pri obede mi jeden spoluodsúdený hovoril, že si ma všimol, ako sa vždy prežehnavam pred jedlom a že ma videl modliť sa ruženec. Tak sme sa začali hneď rozprávať. Ja som mu začal hovoriť o spol. Dismas, že sa modlíme každý týždeň 24-hodinová pobožnosť a na aké úmysly, a že keď chce, tak sa

k nám môže pridať. Z toho obeda keď sme šli, tak som mu požičal nejaké newslettery, nech si prečíta. No a dnes 30. 6. 2019, keď som si šiel pre ne, tak mi hovoril, že sa modlil od 22,00h. do 23,00h. “

Prichádzajú aj rôzne podnety na verejné spoločenské podujatia, do ktorých sa chcú zapojiť, aj keď tam osobne nemôžu prísť. Tak som napísal a osobne aj povedal, že spoločenstvo Dismas sa modlí a niektorí odsúdení sa aj postia za túto krásnu akciu pre záchranu života.

Fotka: listu od Štefana, ktorý vyzýva prostredníctvom newsletteru ostatných odsúdených resp. všetkých členov, aby sa modlili a postili za Pochod za život, ktorý sa uskutočnil dňa 22. 9. 2019.

Znenie listu: “ Zároveň chcem ťa (Vás) požiadať o informovanie organizátorov tohto pochodu, že zatiaľ sa za nich a celý pochod prihlásili s modlitbami a pôstom cca 200 ľudí. A prosia, aby sa prihlásili ďalší. Preberte iniciatívu a prihláste nás, veď s modlitbami sa pripájame všetci a verím, že aj pôstom nás bude viac.

Tento pochod podporil a osobne požehnal a pozdravoval aj pápež František. “

Tieto skutočnosti som oficiálne aj zahrnul do modlitieb spol. Dismas a verím, že modlitby a pôsty priniesli svoje ovocie.

Fotka: svedectvo o Dismase na Pochode za život v Bratislave dňa 22. 9. 2019 počas priameho prenosu TV LUX na Facebooku. V ktorom som tiež spomenul, že odsúdení sa každý deň modlili a postili za túto akciu a povedal som aj svedectvo o mamičke. Pochodu za život sa vtedy zúčastnilo až 50 000 ľudí.

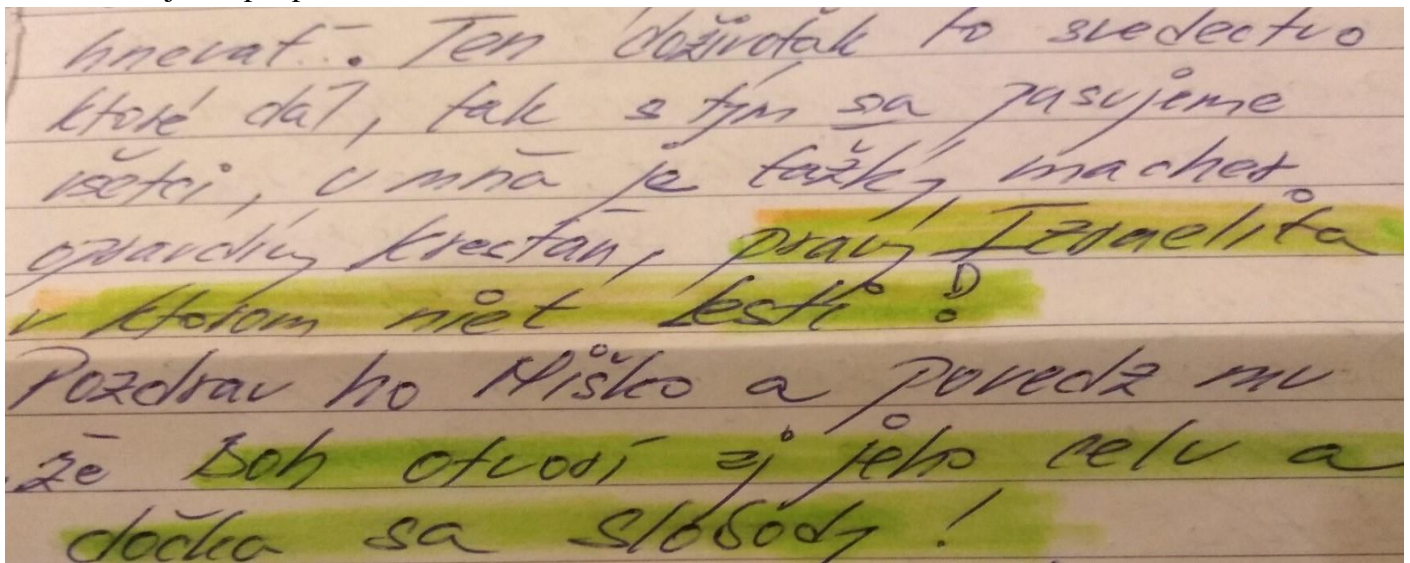
Svedectvo odsúdeného na doživotie: Čistota tela

Nech to nie je mne na chválu, ale na chválu Pána, čo pre mňa a vo mne koná. Ty vieš, ohľadom mojej čistoty! S Ježišom som dokázal zachovať si čistotu tela, aj Anku Kolesárovú som prosil, aby v tomto za mňa orodovala. V minulosti, už ako dieťa, som veľmi vyhládaval krásu žien, zbieral obrázky aktov, žien, dievčat v spodnom prádle. Ako dieťa som nahováral dievčatá, aby sa vyzliekli a ukázali to, čo nemám ja, bol som špekulant a vynaliezavý, vždy som docielil, aby sa vyzliekli. Hanbím sa teraz za to a je mi to hnusné. Tiež ako starší

som pozeral a kupoval si erotické časopisy, ako aj porno kazety a pozeral a konal proti svojmu telu (ukájal som sa a vykonával rôzne praktiky sám, na vlastnom tele). Teraz už viem, že to bola tá najhnusnejšia vec, ktorú som konal. Chvíľkové radovánky, rozkoš, pôžitok som vymenil za Písmo Sväté, za Spasiteľa, za Boha Otca. Vymenil som túto rozkoš tela a sveta za Nebeské kráľovstvo, za pokoj v duši. Boha (modlu) som si urobil zo svojho tela. Až mi teraz zvierajú srdce pocity viny, zrady. Aj počas výkonu trestu som sa ukájal, dráždil sa, pozeral pornografické časopisy, v myšlienkach som zachádzal až do tak perverzných sexuálnych chůfok. Hanbím sa za to lebo, som urazil svojho Spasiteľa, Ježiša, ktorý práve aj za tieto moje hriechy smilstva, seabukájania a hriechy proti čistote tela bol ukrižovaný. Aj ja som ukrižoval svojho Spasiteľa, čo mi je veľmi ľúto a mrzí ma to. Prosím ho o odpustenie, zmilovanie a ďakujem mu za všetko, hlavne za lásku a za milosť, že aj napriek týmto hriechom, ktorými som ho urazil, ma miluje. Prečo? Lebo tak ma miluje, že položil za mňa život, dal sa ukrižovať, pre mňa hriešnika, aby som mal život večný. Ďakujem mu za to, ako aj za milosti, ktorými ma chráni pred hriechmi nečistoty tela. Drahí moji bratia a všetci tí, ktorí toto svedectvo budú počuť, čítať, aj pre tých, ktorí majú tie isté problémy, ktoré som mal ja, pre tých, ktorí ma v tomto okamihu nazývajú už akokoľvek, chcem napísať (povedať) len jedno: „Zachovať si čistotu tela je ťažké, ale je to krásne.“ Dnes to viem, ale dobýjať Nebeské Kráľovstvo je tiež ťažké a Nebeské Kráľovstvo patrí tým silným, ktorí ho chcú dobýjať a byť v spoločenstve silných – Svätých vo večnosti. Ďakujem blahoslavenej Anke Kolesárovej, lebo keď som sa na ňu obrátil o pomoc, aby mi pomohla, pochopil som, že moja čistota tela už nie je pošpinená, už som sa prestal ukájať. Predtým som to robil aj 5-10x denne. Ukájanie sa mi stalo odporným a hnusným. Na ženy som začal hľadiť ako na sestry, priateľky - kamarátky. Nie ako na objekt ukájania sa a rozkoše. V minulosti to bolo pre mňa priam nemožné, lebo na každú ženu som hľadel ako na sexuálny objekt a hneď ju vyzliekal očami v mysli, a predstavoval si rôzne sexuálne zvrátenosti, a nielen so ženami...! Čo k tomu dodať drahí bratia – priatelia, sestry a kamarátky, že aj sám Ježiš vraví o zachovávaní čistoty tela. Kto sa nevie zdržať, nech sa vydá, nech sa ožení ale nech je verný, kto je povoláný do stavu, nech koná podľa tohto stavu! A každý nech pamätá na slová Ježiša z evanjelia, že: **(Mt 5,27-28)** „Počuli ste, že bolo povedané: Nescudzoložíš! Ja však hovorím: Každý kto sa žiadostivo pozerá na ženu už s ňou v srdci scudzoložil. „Tak priznaj sa koľkokrát si, drahý brat, žiadostivo pozrel na ženu? A ty, sestra, čo hovoríš, koľkokrát si takto pozrela na chlapa? Priznaj sa! Nemusíš verejne. Stačí nabrat' odvalu a ísť na spoveď, priznať sa, vyznať to a viac nezhréšiť. Určite to nie je ľahké, ale ten, kto sa usiluje, dosiahne víťazstvo!!! Viem, o čom hovorím. Aj keď musím zároveň povedať, čo je napísané v Písme: „Kto stojí, nech si dá pozor, aby nepadol.“ Takže, kde sa rozmnožil hriech, tam sa ešte „väčšmi rozhojnila milosť“ **(Rim 5,20)**. Tak zároveň pros Pána Ježiša o milosť vytrvať na ceste spásy. Tiež by som chcel spomenúť niečo z knihy **Levitikus** - Výzva na mravnosť: „Nikto sa nesmie priblížiť k svojej pokrvnej príbuznej, aby ju svojím pomerom zneuctil“ **(Lv 18,20)** a aj pre dnešnú dobu vhodné „Nesmieš obcovať s mužom ako sa obcuje so ženou. To je ohavnosť.“ **(Lv 18,22)** Prečo to píšem? Sám neviem, ale cítim, že to musím napísať a vydať ako svedectvo. Bol som v hriechu nečistoty tela. Teraz sa momentálne zdrziavam všetkého, čo by mohlo pošpiniť moju čistotu tela. Dá sa to s pomocou milostí a s pomocou Pána Ježiša. Požiadal som ho, aby uzdravil moju sexualitu, všetky hriechy nečistoty tela som hodil k jeho nohám pod kríž. Žiadal som blahoslavenú Anku Kolesárovú o pomoc, aby orodovala za mňa, aby som si zachoval čistotu tela. A som šťastný, že netúžim už po seabukájaní a ani to už nepraktizujem. Ježiš mi dáva silu a som mu za to vďačný. To nie ja mám zásluhy na tom. To sú zásluhy môjho Spasiteľa, Ježiša. Ja som ho len prosil, požiadal a on ma svojou milosťou chráni od tohto ohavného hriechu. „Pane, ďakujem ti za čistotu tela a zároveň Ťa prosím o vytrvalosť zachovávať si čistotu tela, ktorú chcem obetovať Tebe. Darovať Ti ju za uzdravenie iných, ktorí trpia nečistotou tela a upadajú do tohto hriechu. Pane Ježišu, milujem Ťa! Amen.“ Som aj zároveň členom SČVS - DISMAS, bol som takmer pri jeho zrode, keď sa začalo formovať v Leopoldovskej väznici. Ďakujem aj Michalovi Libantovi, ktorý ma pozval do tohto spoločenstva a ukázal mi, aké to je, byť šťastným aj napriek tomu, že som vo väzení a na doživotných trestoch z dôvodu môjho doživotného trestu odňatia slobody. To šťastie spočíva v Láске, Boh je láska, Ježiš je láska a s Ježišom prekonáš všetko, aj to, že si zachováš čistotu tela, ktorá je taká krásna. Nech sa nad tým každý zamyslí, hovorím to aj Tebe, drahý kresťan... A porozmýšľaj nad tým, čo by si chcel svojmu Spasiteľovi, Ježišovi, ponúknuť a darovať, tentokrát začni čistotou tela a viac sa neukájaj, necudzolož, nesmilni a neonanuj. Ja ťa prosím, väzeň odsúdený na doživotný trest, ťa prosím, zachovávaj si čistotu tela a daruj ju Ježišovi! Napísať

toto svedectvo mi trvalo veľmi dlho, chcel som ho napísať už skôr, snád' som sa hanbil, snád' mi v tom niekto bránil (pýcha, diabol alebo aj to, že mi moje listy čítajú), neviem! Ale teraz toto svedectvo je tu a prajem si, nech sa šíri ďalej, nech sa číta všade a nech sa o ňom dozvie každý, kto sa má dozvedieť. Nechávam to všetko v Božích rukách, veď je to na chválu a slávu Nebeského Otca a jeho zmŕtvychvstalého syna, Ježiša Krista, v jednote s Duchom Svätým. Svedectvo väzňa odsúdeného na doživotný trest odňatia slobody „kajúcnik Júda spoza mreží“. BŤŽ Róbert Čačko v.r.

Tu uvediem jeden príspevok ako reakciu na toto svedectvo.

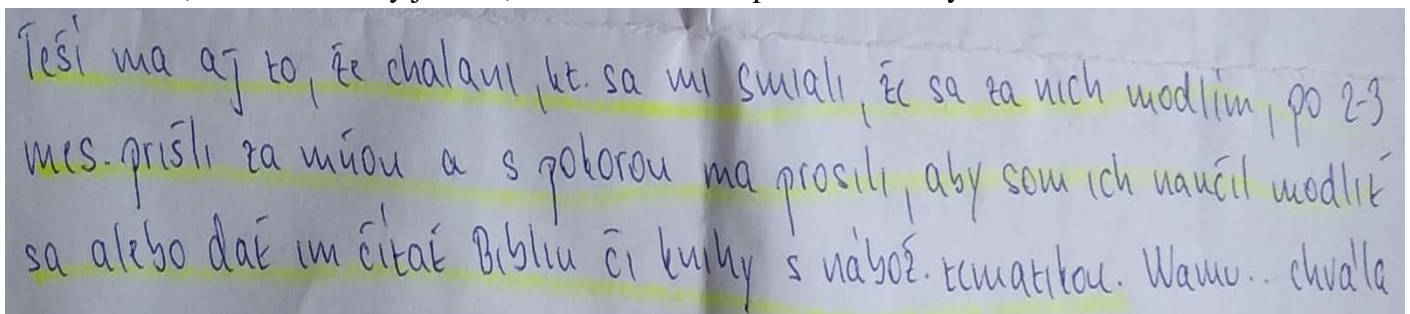

Fotka: V tomto liste reaguje odsúdený na svedectvo iného člena Dismasu Róberta z NL o tom, ako svedčil o čistote. Vyznáva sa, že sa s týmto pasuje väčšina z nich a že je pre neho veľký vzor. Takisto mu aj prorokoval, že Boh otvorí jeho celu a bude voľný.

Znenie listu: "Ten doživotať a to jeho svedectvo, ktoré dal, tak s tým sa pasujeme všetci. U mňa je ťažký macher a opravdivý kresťan, pravý Izraelita, v ktorom niet lesti! Pozdrav ho Miško a povedz mu, že Boh otvorí aj jeho celu a dočka sa slobody!"

K svedectvu o čistote by som dodal len toľko, že v roku 2016 si ma menovaný zavolať na bok, že by mi chcel o samote niečo povedať. „Pán pedagóg, chcem Vám povedať, že sa už pol roka neukájam. Vďaka Bohu.“ A je len dodám, že toto svedectvo buď Vám bude na povzbudenie, ak to nerobíme, alebo na usvedčenie a na nápravu. Ako sa píše **1Tim 3, 16-17** Celé Písmo je Bohom vnuknuté a užitočné na poučanie, na usvedčovanie, na nápravu a na výchovu v spravodlivosti, aby bol Boží človek dokonalý a pripravený na každé dobré dielo. Amen, bratia a sestry. Amen.

Vieme, že sila modlitby je silná, keď sa modlíme úprimne a z lásky.

Fotka: List od odsúdeného Tomáša, ktorý sa aj napriek výsmechu neprestal modliť za svojich spoluväzňov a po čase dostali milosť a otvorili sa pre Božie Kráľovstvo. Stačilo len veriť v to, že Boh je väčší ako ich problém. Potom sami prišli za ním a prosili ho, aby ich naučil modliť sa a požičal im Sväté Písmo.

Znenie listu: „Teší ma aj to, že chalani, ktorí sa mi smiali, že sa za nich modlím, po 2-3 mesiacoch prišli za mnou a s pokorou ma prosili, aby som ich naučil modliť sa alebo dal im čítať Bibliu či knihy s náboženskou tematikou. WAU... Chvála Pánovi.“

Sú aj listy, ktoré odpovedajú na hlas Jána Krstiteľa. **Mk 1,15** Hovoril: „Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajújte sa a verte evanjeliu.“

začína áno som vážnom, vážnom pre Ježiša Krista. Bol som chorý a prosil som ho o uzdravenie, o milosť, o odpustenie a zmilovanie, za to čo som zlého voči iným ľuďom urobil a spôsobil aj jemu hriechmi, za celý svoj život.

Hlavne som mu povedal svoje „ÁNO“; „Pane tu som, rob so mnou to, čo uznáš za vhodné“. Úplne som sa mu odovzdal a dôverujem mu vo všetkom lebo „On“ je svetlo a moja spása. Viem tomu som uveril!

Fotka: časť listu od odsúdeného na doživotie. Bez komentára.

Znenie listu: „začína, áno som vážnom, vážnom pre Ježiša Krista. Bol som chorý a prosil som ho o uzdravenie, o milosť, o odpustenie a zmilovanie za to, čo som zlého voči iným ľuďom urobil a spôsobil aj jemu hriechmi za celý svoj život. Hlavne som mu povedal svoje „ÁNO“. Pane, tu som, rob so mnou to, čo uznáš za vhodné. Úplne som sa mu odovzdal a dôverujem mu vo všetkom, lebo On je svetlo a moja spása. Viem, komu som uveril!“

sa k tomu dôkazitejšiemu, s maminou mojou som sa dohodol, že pôjde do Čiech za mojím synčekom, lebo už to chcela urobiť viac krát ale vždy sa volalo tá moja bývala teda matka môjho syna, zatajila alebo mala nejakú výhovorku aby tam moja mama nešla. No ale teraz zase nedvíhala telefón, tak sme sa s mojou maminou dohodli, že tam pôjde bez ohlásenia. Tak si objednala hotel už mesiac vopred a teraz 27., 28., 29. a 30. 7. tam bola v čechach, no a v nedeľu 28. 07. som jej volal a dozvedel som sa, že s mojím synom nebola, že jej nechceli ani otvoriť dvere. Tak som bol stoho naozaj na nervi (na dne). Tak som sa celú noc s nedeľou na pondelok aj celé doobedie počas práce modlil a prosil Pána aby zasiahol svojou BOŽOU MOCOU a doprial mojej mamine a synčekovi požehnanie, čas ktorý budú tráviť spolu v plnosti lásky a milosti. No a tak som pondelok 29. 7. vyčerpaný a na dne s nervami išiel zavolať mamine do čiech. A keď mi zdvihla tak mi hneď oznámila, že už bola s Dávidkom mojím synom a, že si ju hneď obiať a vstískal. A že strávili spolu naozaj

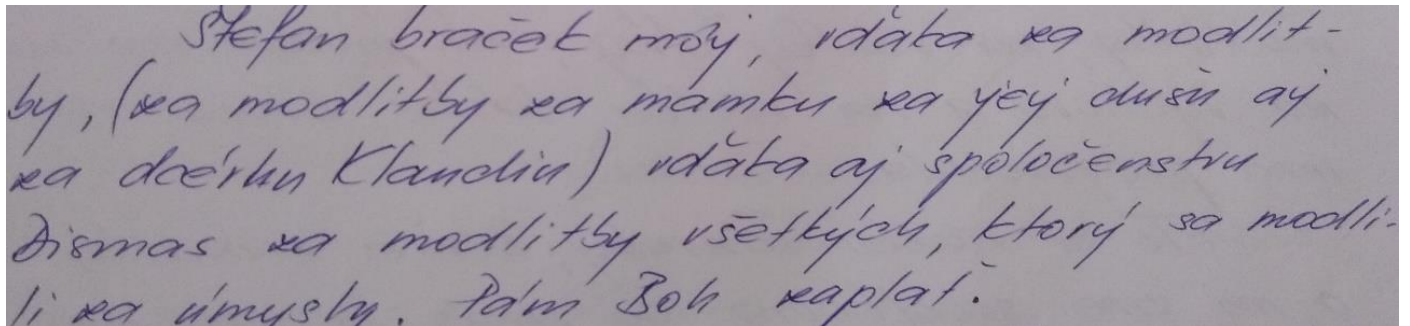
Ešte by som rád ostal v téme o sile modlitby a jej pretavenie sa do našich životných okolností.

Fotka: časť listu od Janka, ktorý má syna v ČR a veľmi dlho ho nevidel a nemá o ňom v podstate žiadne správy, asi len to, že je nažive a zdravý. Preto chcel, aby sa jeho mama s ním aspoň raz osobne stretla na vlastné oči. No šampión (zlý) jej v tom vždy zabránil. Potom to už nechceli nechať na náhodu, tak vycestovala bez ohlásenia a ubytovala sa pri nich. Keď im búchala na dvere a neotvárali, vtedy mama s Jankom spolu volali. Janko bol z toho úplne na dne, bezradný, ale začal sa ešte viac modliť. A výsledok už viete sami. Stretli sa na druhý deň. Chvála Pánovi! Ved' to je náš Ocko!

Znenie listu: „S mojou maminou som sa dohodol, že pôjde do Čiech za mojím synčekom, lebo už to chcela urobiť viackrát, ale vždy sa volajako tá moja bývalá, teda matka môjho syna, zatajila alebo mala nejakú výhovorku, aby tam moja mama nešla. No, ale teraz zase nedvíhala telefón, tak sme sa s mojou maminou dohodli, že tam pôjde bez ohlásenia. Tak si objednala hotel už mesiac vopred a teraz 27., 28., 29. a 30. 7. tam

bola v Čechách. No a v nedeľu 28. 7. som jej volal a dozvedel som sa, že s mojím synom nebola, že jej nechceli ani dvere otvoriť. Tak som bol z toho naozaj na nervy - na dne. Tak som sa celú noc z nedele na pondelok aj celé doobedie počas práce modlil a prosil Pána, aby zasiahol svojou Božou mocou a doprial mojej mamine a synčekovi požehnaný čas, ktorý budú tráviť spolu v plnosti lásky a milosti. No a tak som v pondelok 29. 7. vyčerpaný a na dne s nervami išiel zavolať mamine do Čiech. A keď mi zdvihla, tak mi hneď oznámila, že už bola s Dávidkom – mojím synom a že si ju hneď objal a vystískal. A že strávili spolu naozaj krásny čas.“

Korešpondenciu medzi členmi spol. Dismas niekedy odpošlú aj do našej schránky a práve tam vidíme, ako sa medzi sebou odsúdení povzbudzujú, ďakujú a prosia. Inak tomu nebolo ani v liste od Štefana.

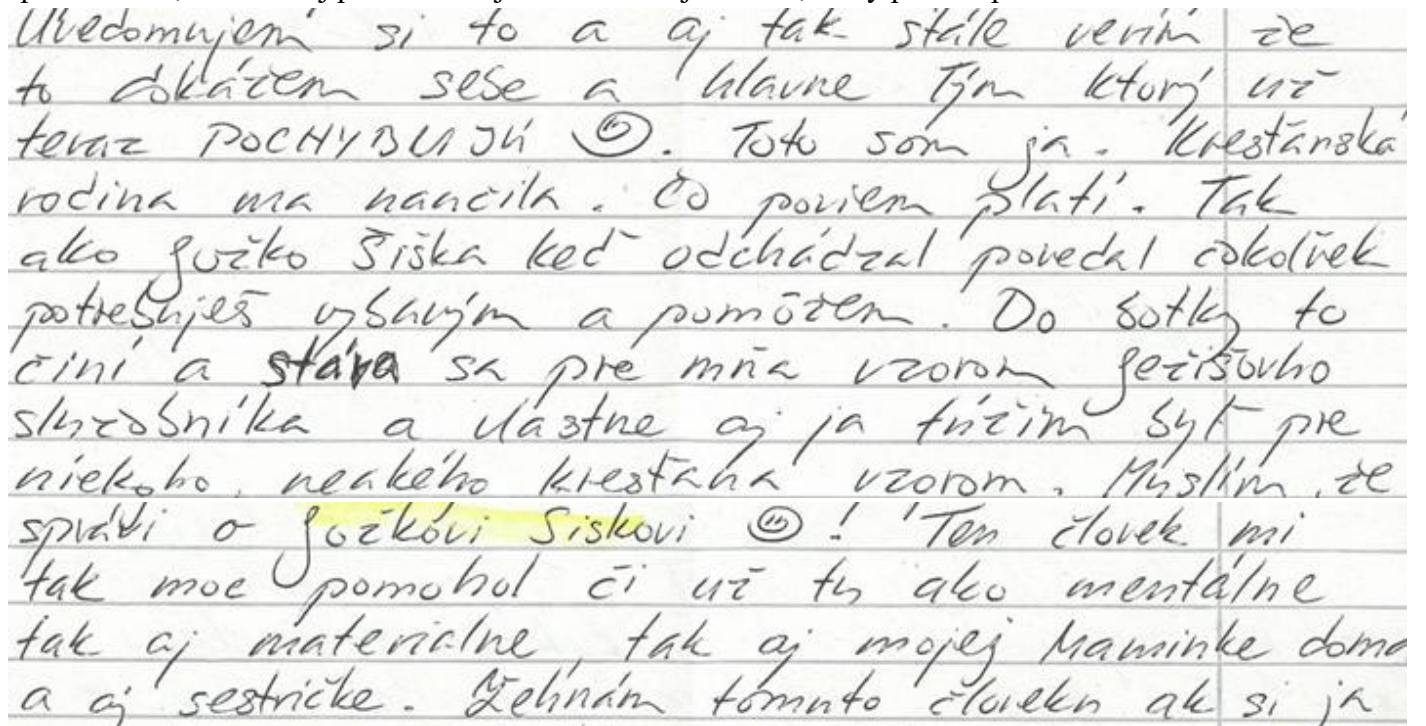

Štefan braček môj, vďaka za modlitby, (za modlitby za mamku za jej dušu aj za dcéru Klaudivu) vďaka aj spoločenstvu Dismas za modlitby všetkých, ktorí sa modlili za úmysly. Pán Boh zaplať.

Fotka: časť listu pre Štefana od druhého odsúdeného. V prvej časti listu, ktorý som sem pre veľkosť nedával opisuje, že prednávnom mu matka umrela, brat je vo väzení a nemá kto ani pohreb vybaviť. Hrozilo, že ju pochovajú ako bezdomovkyňu a práve preto prosil Štefana a spol. Dismas o modlitbu pri vyriešení tohto problému. A nakoniec si môžete prečítať, že Pán zariadil návrat jeho dcéry Klaudivy a mamička bola pochovaná tam, kde si to sama vybrala. Stačilo sa za to len modliť a dôverovať Bohu, že je dobrý.

Znenie listu: “Štefan, braček môj, vďaka za modlitby (za modlitbu za mamku, za jej dušu aj za dcéru Klaudivu), vďaka aj spoločenstvu Dismas za modlitby všetkých, ktorí sa modlili za úmysly. Pán Boh zaplať.“

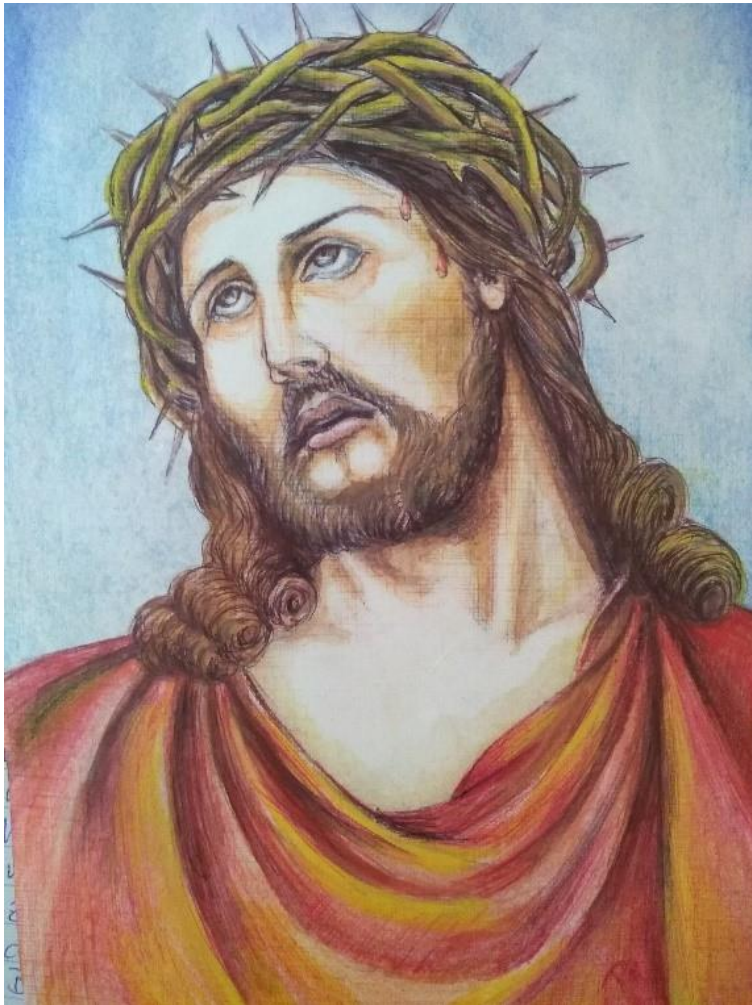
Chcel by som poukázať aj na pomoc člena Jožka Šišku voči iným obvineným a odsúdeným a tiež jeho veľké srdce pomáhať v rozvoze charity mojej manželke po celom Slovensku. Práve on je človek, ktorý vníma službu postarať sa o tých, ktorí práve vychádzajú na slobodu a potrebujú zohnať prácu, ubytovanie, ale aj spoločenstvo, nakoľko aj podniká v tejto oblasti. Tu jeden list, ktorý prišiel spol. Dismas.

Uvedomujem si to a aj tak stále verím že to dokážem sebe a hlavne tým ktorí už teraz POCHYBUJÚ ☺. Toto som ja. Kresťanská rodina ma naučila. Čo poviem platiť. Tak ako Jožko Šiška keď odchádzal povedal čokoľvek potrebuješ vybavím a pomôžem. Do šotky to činí a stáva sa pre mňa vzorom Ježišovho služobníka a vlastne aj ja tuším byť pre niekoho, neakého kresťana vzorom. Myslím že spravil o Jožkovi Šiskovi ☺! Ten človek mi tak moc pomohol či už tu ako mentálne tak aj materialne, tak aj mojej maminke doma a aj sestricke. Želám tomuto človeku ak si ja

Fotka: časť listu od Petra. V liste spomína bývalého obvineného Jožka Šišku ako mu ukázal cestu k Pánovi a nielen to, ale ako odchádzal, povedal mu vec, ktorú ste určite počuli a aj každý odsúdený od svojich takzvaných kamošov: „Čokoľvek potrebuješ vybavím a pomôžem,“ ale ako spomína ďalej, tak to všetko aj dodržal a nielen to, spravil viac, postaral sa o jeho rodinku, mamičku a sestru. Tak toto je človek, ktorý už bol vo väzení a evanjelium nielen hlása, ale aj uskutočňuje svojím životom.

Znenie listu: „Uvedomujem si to a aj tak stále verím, že to dokážem sebe a hlavne tým, ktorí už teraz

pochybujú. Toto som ja, kresťanská rodina ma naučila, že čo poviem, to platí. Tak ako Jožko Šiška, keď odchádzal, povedal, čokoľvek budeš potrebovať vybavím a pomôžem. Do bodky to činí a stáva sa pre mňa vzorom Ježišovho služobníka a vlastne aj túžim byť pre niekoho – nejakého kresťana vzorom. Myslím, že ...o Jožkovi Šiškovi! Ten človek mi tak moc pomohol, či už mentálne, tak aj materiálne, tak aj mojej maminke doma a aj sestričke. Žehnám tomuto človekovi!“

Ako si môžete všimnúť, tak odsúdení nielen píšu, ale aj kreslia a tak vyjadrujú svoje vnímanie viery.

Fotka: kresba z BB-Kráľová, ktorá je namaľovaná na papieri. Veľakrát im hovorím resp. píšem, že Ocko im dal talenty a majú ich používať na Božiu slávu a nie pre zlého. Myslím tým, že ak je niekto šikovný a zručný, nemusí to využívať na kradnutie áut, ale môže to používať, že niekomu spraví veci, pomôže otvoriť byt, ak sa zasekne. Proste robiť všetko s Kristom. Ako sám udáva: Jn 15,5 Ja som vinič, vy ste ratolesti. Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia; lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť.

Rád, by som ešte ukázal dva listy, ktoré nám prišli a milo nás prekvapili a to z toho dôvodu, že našli novú rodinu.

vo zbytku rodiny som neni v kontakte, čo som do mladosti bol, lebo „šampión“ to tam „pošramotil“ a dospel som k katere, u mojej rodine je DISMAS 😊, za čo ďakujem nášmu Pánovi 😊.

Fotka: časť z listu od Braňa, ktorý píše na záver svojho listu, že moja rodina je DISMAS.

Celé znenie listu: „So zbytkom rodiny som neni v kontakte, čo som donedávna bol, lebo „šampión“ to tam „pošramotil“ a dospel som k záveru, že moja rodina je DISMAS, za čo ďakujem nášmu Pánovi.

JEDNA Z VECÍ KTORÁ MA DRŽÍ... JE AJ TÁ ŽE MAM SKVELÚ RODINU
KTORÁ DRŽÍ SPOLU A DRUHÁ "V NEŠŤASTÍ SPOZNAŠ SKUTOČNÉHO PRIATEĽA"...
A JA SOM SPOZNAL TEBA MICHAL, DISMAS, BOHA... **VY STE MOJA RODINA!!**
ĎAKUJEM VÁM VŠETKÝM ZATO ČO PRE MŇA (NÁS) ROBÍTE, ĎAKUJEM
ŽE SI, ŽE JE DISMAS, SKVELÍ ĽUDIA V ňOM, KTORÍ SA PODIELAJÚ NA JEHO

Fotka: časť z listu od Nora, kde taktiež píše, že sme jeho rodina. Ozaj nás to dojíma, keď nám takto niekto napíše. Celé znenie listu: „Jedna z vecí, ktorá ma drží...je aj tá, že mám skvelú rodinu, ktorá drží spolu a druhá „v nešťastí spoznáš skutočného priateľa“... A ja som spoznal teba Michal, Dismas, Boha...vy ste moja rodina!! Ďakujem Vám všetkým za to, čo pre mňa (nás) robíte, ďakujem, že si, že je Dismas, skvelí ľudia v ňom, ktorí sa podieľajú na jeho.....“.

K týmto listom len dodám, že ak čítame Sväté písmo, musíme to len potvrdiť, lebo náš Pán, Ježiš Kristus, povedal: „Hľa, moja matka a moji bratia. Lebo každý, kto plní vôľu môjho Otca, ktorý je na nebesiach je môj brat i sestra i matka.“ Amen. Mt 12,49-50 a tiež v Mk 3,33-35.

Fotka: kresba od Róberta

Čo sa týka zahraničia napr. v Rakúsku, aj tam bol jeden člen spol. Dismas.

kto vie, je že medzi mojich dobrých priateľov patrí super intendant ktorý pôsobí v Rakúsku. Ja som bratstvo dismas prezentoval aj tam

Fotka: časť listu od Richarda, ktorý bol uväznený v Rakúsku a aj takýmto spôsobom svedčil o zmene svojho života v Rakúsku, či už na personál ústavu, alebo spoluodsúdených.

Znenie listu: "Kto vie, že medzi mojich dobrých priateľov patrí superintendant, ktorý pôsobí v Rakúsku. Ja som mu prezentoval bratstvo Dismas."

Vnímanie verejnosti a spolupráca s médiami

Naša služba nespočíva len v návštevách odsúdených, korešpondencia pod., ale pozývajú nás aj na rôzne festivaly, konferencie, prednášky a svedectvá.

Už v predchádzajúcich listoch ste mohli čítať o Campfeste, Pochode za život, ale teraz by som vybral práve Trnavu na stretnutí spoločenstiev z Trnavskej arcidiecézy, lebo tam som práve dostal jeden list.

V mene všetkých dievčat ktoré boli znásilnené vám odpúšťam. Ja nie som tá ktorá vám odsuduje ale tá ktorá vám odpúšťa. Tak ako mne odpustil otec ja odpúšťam vám.

Fotka: časť spomínaného listu od Kristíny, mladého dievčaťa z Trnavy, ktoré rozplakalo oči, nejedného člena spol. Dismas vo väznici.

Znenie listu: „V mene všetkých dievčat, ktoré boli znásilnené, vám odpúšťam. Ja nie som tá, ktorá vás odsuduje, ale tá, ktorá vám odpúšťa. Tak ako mne odpustil Otec, ja odpúšťam vám.“

Niekedy sa stáva, že práve po svedectve na rôznych podujatiach, nasleduje ďalšie svedectvo do rádia. Najčastejšie do rádia Lumen alebo Slovenského Rozhlasu. Nejakým takýmto spôsobom to bolo aj počas Festivalu Lumen. Niekedy som oslovený samotným rádiom aj do štúdia.

Fotka č.1: pri reportáži s Palom Hudákom z Rádia Lumen počas prednášky na festivale Lumen.

Fotka č.2: s Máriou Čigášovou v Aule Univerzity teologickej fakulty v Košiciach.

Fotka č.3: Slovenský Rozhlas s Máriou Babinskou.

Fotka: v štúdiu Rádio Mária.

Ukázal by som aj jeden mail, ktorý mi prišiel v roku 2017.

Volám sa Ludmila Hunková mama Františka Hunku, ktorý sedel v Leopoldove a teraz je v Hrnčiarovciach nad Parnou. Touto cestou sa Vám chcem poďakovať za syna, ktorý si vybral nie najlepší spôsob života. Ale vďaka Pánu Bohu a Vám sa rozhodol, že svoj život zmení a dá sa na cestu Pánovu. Keď som bola za ním na návšteve hovoril mi o Vás samé pekné veci. Až je to divné, že "bachar"(prepáčte za výraz) sa môže zaoberať aj dušou tých, ktorí pykajú za svoje hriechy. Pretože väčšina "bacharov" sa správa k tým hriešnikom povýšenecky a často ich ponižujú. Viem o čom hovorím! Ešte raz sa Vám chcem poďakovať, čo pre nich robíte aj v spoločenstve DISMAS. Nech Pán Ježiš vedie Vaše kroky a Panna Mária nech drží ochrannú ruku nad Vami a celou Vašou rodinou. Pán Boh zaplať. S pozdravom Ludmila Hunková S Pánom Bohom.

Prichádzajú aj rôzne reakcie z Facebooku, tak poskytnem aspoň jeden z vystúpenia na Campfeste 2019, kde sa spol. Dismas modlilo a žehnalo rodinám počas programu Lámačských Chvál.

Najsilnejším momentom pre mňa osobne bolo, keď muž zo spoločenstva Dismas (spoločenstvo obrátených väzňov) žehnal rodinám veľmi láskavými, milými slovami. Slzy mi tiekli ako hrachy, že si Boh dokáže takto premeniť srdcia... don Boscovské slzy.

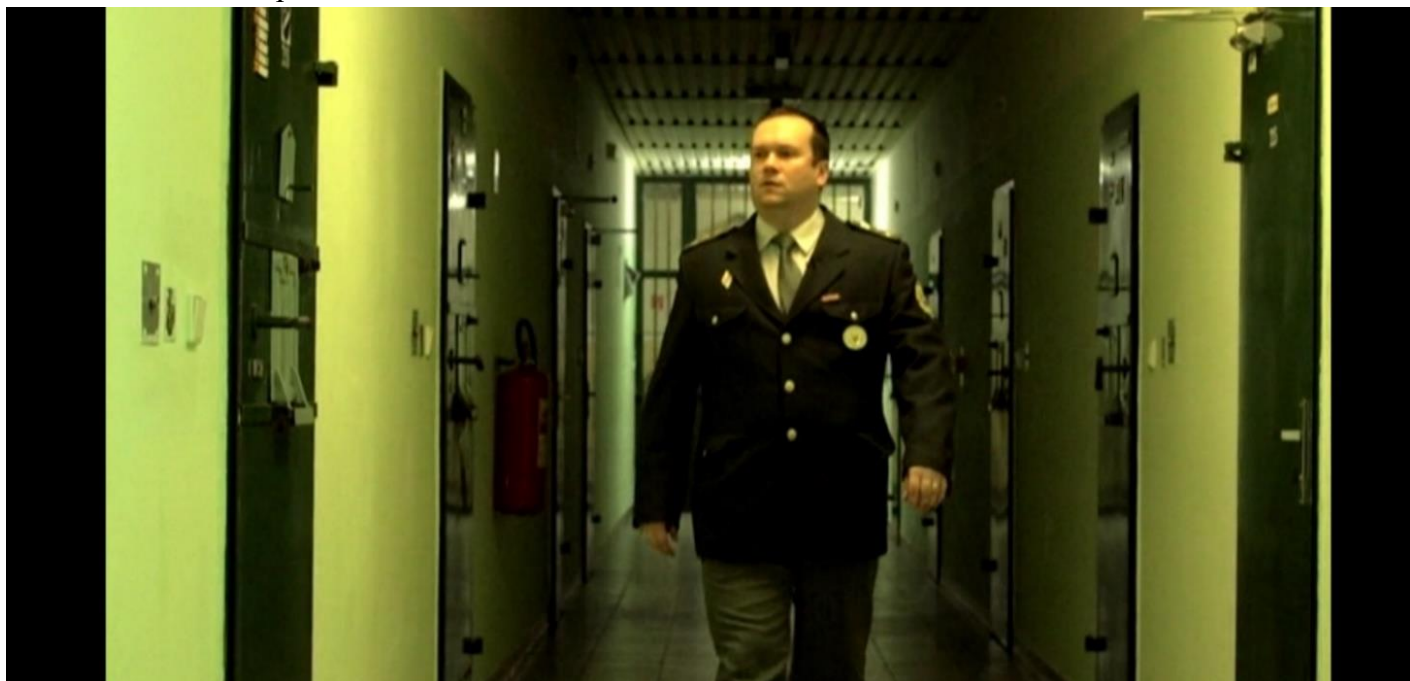
Fotka: časť z odkazu z Facebooku od jedného dievčaťa, ktoré bolo na spomínanom podujatí.

Fotka: z Campfestu 2019, kde všetci ľudia v tomto obrovskom stane žehnajú spol. DISMAS.

Pravidelne spolupracujeme aj s médiami na rôznych reláciách, ako už spomínané rádio Lumen, TV Lux, Slovenský rozhlas a Rádio Mária.

V roku 2018 boli z televízie TV Lux natáčať dokument k filmu Živé písňaly. Celé toto natáčanie zastrešoval náš biskup Mons. František Rábek.

Fotka: z ÚVTOS a ÚVV Leopoldov počas natáčania filmu Zlaté písňaly Televízie LUX.

Do TV LUX som dostal pozvanie aj do relácie Poltón, v ktorom sme hovorili o vzniku a svedectvách odsúdených.

Fotka: počas natáčanie v relácie Poltón

Vízie do budúcnosti

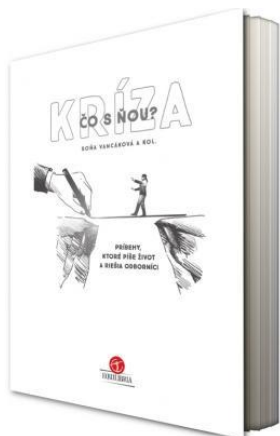
Nadalej pokračovať v šírení Božieho Kráľovstva za múrmi väzníc. Len nech je to v súlade s Božou vôľou. Každé ráno mu odovzdávať službu a často prosiť Ocka, aby mi dal jeho oči, aby som dokázal každého vidieť tak, ako ho vidí On.

Záver:

Začnem prosbou o modlitbu a jedným dychom zároveň ďakujem za všetky modlitby, ktoré nám venujete. Pán nech Vás žehná. Chcel by som sa poďakovať všetkým členom spol. Dismas, ale najmä tým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom podieľajú na budovaní nášho spoločenstva a tiež všetkým s ktorými spolupracujeme. Ozaj veľká vďaka, bez Vás by Dismas nebol. Zároveň prosím ešte o odpustenie urážok a bolestí spôsobených obetiam a ich príbuzným, ktoré členovia spol. Dismas v minulosti spravili. Slovo, ktoré by som povedal na záver je, že vnímam stále častejšie, že je to o vrátení sa na Božiu cestu, na cestu, ktorú sme stratili, ale Ocko nás stále volá k sebe a je jedno, kde sa nachádzaš, alebo aké máš povolanie. Buďte požehnaní. S pozdravom v Hlohovci 10.03.2020

kpt. Mgr. Michal Libant

Akolyta ordinariátu OS a OZ SR, zakladateľ a líder Slovensko-českého väzenského spoločenstva DISMAS

Poznámka: väčšina spomínaných informácií je uvedená tiež v knihe: Kríza - čo s ňou? (Soňa Vancáková a kolektív) (viď foto)

Boh Ťa žehnaj drahý sestra v Kristovi - BŤŽ +

Newsletter č.44 - špeciál